



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 806

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 septembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
955.	— Hotărâre privind aprobarea Regulilor specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman	1-26
967.	— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea.....	27-32

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulilor specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6³ lit. d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulile specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice alte prevederi contrare.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene

nr. 854/2004/CE care stabilește reguli specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 139 din 30 aprilie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat
Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și
pentru Siguranța Alimentelor,

Răzvan Țiru

p. Ministrul sănătății,

Ioan Roman,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Mara Rîmniceanu,

secretar de stat

București, 18 august 2005.

Nr. 955.

ANEXĂ

REGULI SPECIFICE

pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală destinate consumului uman

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta hotărâre stabilește reguli specifice pentru organizarea de controale oficiale referitoare la produse de origine animală.

(2) Prezenta hotărâre se aplică în completare la Hotărârea Guvernului nr. 925/2005 pentru aprobarea Regulilor privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 882/2004/CE.

(3) Prezenta hotărâre trebuie să se aplice numai cu privire la activități și persoane pentru care se aplică Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 privind aprobarea regulilor specifice de igienă pentru alimente de origine animală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 853/2004/CE.

(4) Realizarea de controale oficiale conform prezentei hotărâri nu trebuie să aducă atingere responsabilității legale primare a operatorilor cu activitate în domeniul alimentar de asigurare a siguranței alimentelor, așa cum este stabilit de Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

ARTICOLUL 2

Definiții

(1) În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare *Autoritatea*, competentă să efectueze controale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor cu referire la produsele de origine animală destinate consumului uman, să asigure implementarea și coordonarea implementării acestor controale, în vederea realizării conformității cu cerințele prezentei hotărâri, sau orice altă autoritate cu care colaborează în acest sens ori căreia Autoritatea i-a delegat această competență;

b) *medic veterinar oficial* — un medic veterinar calificat în conformitate cu prezenta hotărâre pentru a acționa în această calitate și numit de către Autoritate prin direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București;

c) *medic veterinar împuternicit* — un medic veterinar de liberă practică, desemnat de către autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, să efectueze controale oficiale specifice în exploatații sau întreprinderi, în numele acestora;

d) *auxiliar oficial* — o persoană calificată în conformitate cu prezenta hotărâre, desemnată să acționeze într-o astfel de calitate de către autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, și care activează sub autoritatea și responsabilitatea unui medic veterinar oficial;

e) *marcă de sănătate* — o marcă ce indică faptul că, atunci când a fost aplicată, au fost efectuate controale oficiale în conformitate cu prezenta hotărâre.

(2) De asemenea, trebuie să se aplice definițiile de *subproduse de origine animală*, EST (encefalopatii

spongiforme transmisibile) și *material de risc specific*, prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 723/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subprodusele de la animale, ce nu sunt destinate consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 26 noiembrie 2003, ce transpune Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002.

CAPITOLUL II

Controale oficiale în relație cu întreprinderi naționale

ARTICOLUL 3

Autorizarea întreprinderilor

(1) Autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, trebuie să autorizeze întreprinderile la care se referă prezenta hotărâre, când este prevăzut și în maniera specificată de art. 31 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2005 ce transpune Regulamentul nr. 882/2004/CE.

(2) Pot să fie prelungite, dacă este necesar, perioadele maxime de 3 și 6 luni ce se aplică autorizării condiționate a altor întreprinderi, în cazul pescadoarelor și al pescadoarelor-congelator ce navighează sub pavilionul României sau al unui stat membru al Uniunii Europene. Totuși, autorizarea condiționată nu trebuie să depășească în total 12 luni. Trebuie să aibă loc inspecții ale acestor tipuri de vase, așa cum se specifică în anexa nr. 3.

(3) Autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, trebuie să aloce fiecărei întreprinderi autorizate, incluzându-le pe cele cu autorizare condiționată, un număr de autorizare la care pot fi adăugate coduri, pentru a se indica tipurile de produse de origine animală fabricate. Pentru piețele de vânzare angro pot fi adăugate la numărul de autorizare numere secundare ce indică unități sau grupe de unități ce vând sau produc produse de origine animală.

(4) În cazul piețelor angro, autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, poate să retragă sau să suspende autorizarea cu referire la anumite unități ori grupuri de unități.

(5) Prevederile alin. (1), (2) și (3) se aplică:

a) întreprinderilor ce încep să pună pe piață produse de origine animală la data sau după data de aplicare a prezentei hotărâri;

b) întreprinderilor ce pun deja pe piață produse de origine animală, dar cu referire la care nu au existat cerințe anterioare de autorizare. În ultimul caz, trebuie să aibă loc cât mai curând posibil inspecția la fața locului, necesară în baza alin. (1), efectuată de autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București.

(6) Prevederile alin. (4) se aplică, de asemenea, întreprinderilor autorizate ce au pus pe piață produse de origine animală, în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică existentă anterior aplicării prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 4

Principii generale pentru controale oficiale cu referire la produsele de origine animală incluse în domeniul de aplicare al prezentei hotărâri

(1) Autoritatea trebuie să se asigure că operatorii cu activitate în domeniul alimentar oferă toată asistența

necesară pentru a se asigura că, în fapt, controalele oficiale efectuate de autoritatea competentă pot fi realizate în mod efectiv. Aceștia trebuie, în special, să:

a) permită accesul în toate clădirile, facilitățile, instalațiile sau în alte infrastructuri;

b) pună la dispoziție autorității competente orice înregistrare ori documentație solicitată în baza prezentei hotărâri sau considerată necesară de către aceasta, pentru analizarea situației.

(2) Autoritatea competentă trebuie să efectueze controale oficiale, pentru a se verifica conformitatea operatorilor cu activitate în domeniul alimentar cu cerințele:

a) Hotărârii Guvernului nr. 924/2005 privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 852/2004/CE;

b) Hotărârii Guvernului nr. 954/2005 privind aprobarea Regulilor specifice de igienă pentru alimente de origine animală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 5 septembrie 2005, ce transpune Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 853/2004/CE;

c) Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 723/2003 ce transpune Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002.

(3) Controalele oficiale prevăzute la alin. (1) trebuie să includă:

a) activități de audit al bunelor practici de igienă și al procedurilor bazate pe analiza riscului și punctele critice de control — HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point);

b) controalele oficiale prevăzute la art. 5—8;

c) orice atribuții speciale de audit specificate în anexe.

(4) Activitățile de audit al bunelor practici de igienă trebuie să verifice dacă operatorii cu activitate în domeniul alimentar aplică în mod continuu și adecvat proceduri privind cel puțin:

a) controale privind informațiile referitoare la lanțul alimentar;

b) proiectarea și întreținerea facilităților și echipamentelor;

c) igiena preoperațională, operațională și postoperațională;

d) igiena personală;

e) instruirea privind procedurile de lucru și de igienă;

f) controlul dăunătorilor;

g) calitatea apei;

h) controlul temperaturii; și

i) controale privind intrarea și ieșirea alimentelor în și din întreprindere, precum și orice documente însoțitoare.

(5) Activitățile de audit privind procedurile bazate pe HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) trebuie să verifice că operatorii cu activitate în domeniul alimentar aplică astfel de proceduri în mod continuu și adecvat, acordând o atenție specială asigurării că procedurile furnizează garanțiile prevăzute la secțiunea a 2-a din anexa nr. 2 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE. Aceștia trebuie, în special, să stabilească dacă procedurile garantează pe cât posibil că produsele de origine animală:

a) sunt conforme cu criteriile microbiologice prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică;

b) sunt conforme cu legislația națională ce transpune legislația comunitară cu referire la reziduuri, contaminanți și substanțe interzise;

c) nu conțin riscuri de natură fizică, cum ar fi corpi străini.

Când, în conformitate cu art. 5 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 ce transpune Regulamentul nr. 852/2004/CE, un operator cu activitate în domeniul alimentar utilizează proceduri prevăzute de ghiduri de aplicare a principiilor HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) în locul stabilirii de proceduri proprii specifice, activitatea de audit trebuie să se refere la utilizarea corectă a acestor ghiduri.

(6) Verificarea conformității cu cerințele Hotărârii Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE, privind aplicarea de mărci de identificare, trebuie să aibă loc în toate întreprinderile autorizate în conformitate cu acea hotărâre, suplimentar față de verificarea conformității cu alte cerințe de trasabilitate.

(7) În cazul abatoarelor, întreprinderilor de manipulare a vânatului și al unităților de tranșare ce pun pe piață carne proaspătă, atribuțiile de audit la care s-au referit alin. (3) și (4) trebuie să fie îndeplinite de un medic veterinar oficial.

(8) Atunci când îndeplinește atribuții de audit, autoritatea competentă trebuie:

a) să determine dacă personalul și activitățile personalului din întreprinderi sunt conforme cu cerințele hotărârilor Guvernului la care s-a referit alin. (2) lit. a) și b), în toate etapele procesului de producție. Pentru a susține activitatea de audit autoritatea competentă poate să efectueze testări de performanță, cu scopul de a stabili că performanțele personalului respectă parametrii specificați;

b) să verifice înregistrările relevante ale operatorului cu activitate în domeniul alimentar;

c) să preleveze probe pentru analize de laborator ori de câte ori este necesar; și

d) să documenteze elementele de care a ținut cont și concluziile auditului.

(9) Natura și nivelul atribuțiilor de audit cu referire la întreprinderi individuale trebuie să se bazeze pe riscul evaluat. În acest scop autoritatea competentă trebuie să evalueze în mod regulat:

a) riscurile pentru sănătatea publică și, atunci când se consideră corespunzător, pentru sănătatea animalelor;

b) în cazul abatoarelor, aspectele de protecție și bunăstare a animalelor;

c) tipul și natura activităților efectuate; și

d) înregistrările anterioare ale operatorului cu activitate în domeniul alimentar în ceea ce privește conformitatea cu legislația în domeniul alimentelor.

ARTICOLUL 5

Carne proaspătă

Autoritatea competentă trebuie să asigure realizarea controalelor oficiale privind carnea proaspătă, în conformitate cu anexa nr. 1.

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să efectueze activități de inspecție în abatoare, în unități de manipulare a vânatului și în unități de tranșare ce pun pe piață carne proaspătă, în conformitate cu cerințele generale ale secțiunii 1, cap. II din anexa nr. 1 și cu cerințele specifice ale secțiunii 4, în special, privind:

a) informații referitoare la lanțul alimentar;

b) inspecția ante-mortem;

c) protecția și bunăstarea animalelor;

d) inspecția post-mortem;

e) materialul cu risc specific și alte subproduse de origine animală; și

f) testări de laborator.

(2) Marcarea de sănătate a carcaselor de la ongulate domestice, a mamiferelor vânat de fermă, altele decât animalele lagomorfe, a vânatului sălbatic mare, precum și a semicarcaselor, sferturilor și pieselor obținute prin tranșarea semicarcaselor în trei piese compacte trebuie să fie efectuată în abatoare și în întreprinderi de manipulare a vânatului, în conformitate cu secțiunea 1, cap. III din anexa nr. 1. Mărcile de sănătate trebuie să fie aplicate de către sau sub responsabilitatea medicului veterinar oficial, când controalele oficiale nu au identificat deficiențe ce ar face carnea improprie pentru consumul uman.

(3) După efectuarea controalelor prevăzute la alin. (1) și (2), medicul veterinar oficial trebuie să ia măsuri corespunzătoare, după cum este stabilit în secțiunea a 2-a din anexa nr. 1, în special, privind:

a) comunicarea rezultatelor inspecției;

b) decizii privind lanțul alimentar;

c) decizii privind animalele vii;

d) decizii privind protecția și bunăstarea animalelor;

e) decizii privind carnea.

(4) Auxiliarii oficiali pot să asiste medicul veterinar oficial pe durata controalelor oficiale efectuate în conformitate cu secțiunile 1 și 2 din anexa nr. 1, după cum este specificat la secțiunea a 3-a, cap. I. În acest caz, aceștia trebuie să lucreze ca parte a unei echipe independente.

(5) a) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că are în subordine personal oficial suficient pentru a efectua controalele oficiale solicitate în baza anexei nr. 1, cu frecvența specificată la secțiunea a 3-a, cap. II.

b) Abordarea bazată pe risc trebuie să fie urmată pentru a se evalua numărul de personal oficial care este necesar să fie prezent pe linia de tăiere în orice abator. Numărul de personal oficial implicat trebuie să fie decis de către autoritatea competentă și trebuie să fie de o așa manieră încât să poată fi întrunite toate cerințele prezentei hotărâri.

(6) a) Autoritatea competentă poate permite personalului care activează în abator să sprijine controalele oficiale, prin îndeplinirea anumitor atribuții specifice, sub supravegherea medicului veterinar oficial, în relație cu producerea de carne de pasăre și de animale lagomorfe, în conformitate cu anexa nr. 1, secțiunea a 3-a, cap. III, lit. A. Dacă autoritatea competentă procedează astfel, aceasta trebuie să se asigure că personalul care îndeplinește astfel de atribuții:

(i) este calificat și a urmat o instruire în conformitate cu acele prevederi;

(ii) acționează independent de personalul de producție;

(iii) raportează orice deficiență medicului veterinar oficial.

b) Autoritatea competentă poate, de asemenea, să permită personalului care activează în abator să îndeplinească atribuții specifice de prelevare de probe și de testare, în conformitate cu secțiunea a 3-a, cap. III lit. B din anexa nr. 1.

(7) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că medicii veterinari oficiali și auxiliarii oficiali sunt calificați și au urmat o instruire în conformitate cu secțiunea a 3-a, cap. IV din anexa nr. 1.

ARTICOLUL 6

Moluște bivalve vii

Autoritatea competentă trebuie să se asigure că producerea și punerea pe piață de moluște bivalve vii, echinoderme vii, tunicate vii și gasteropode marine vii sunt supuse controalelor oficiale, după cum este descris în anexa nr. 2.

ARTICOLUL 7

Produse din pescuit

Autoritatea competentă trebuie să se asigure că, în conformitate cu anexa nr. 3, au loc controale oficiale privind produsele din pescuit.

ARTICOLUL 8

Lapte crud materie primă și produse lactate

Autoritatea competentă trebuie să se asigure că au loc controale oficiale asupra laptelui crud materie primă și a produselor lactate, în conformitate cu anexa nr. 4.

CAPITOLUL III

Proceduri privind activitățile de import

ARTICOLUL 9

În activitatea de import se aplică procedurile prevăzute de prezentul capitol, pentru a se asigura aplicarea uniformă a principiilor și condițiilor prevăzute la art. 11 din Legea nr. 150/2004, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004, ce transpune Regulamentul (CE) nr. 178/2002, și de titlul VI, cap. II al Hotărârii Guvernului nr. 925/2005 ce transpune Regulamentul nr. 882/2004/CE.

ARTICOLUL 10

Lista țărilor terțe și a unor părți din țările terțe din care sunt permise activități de import al produselor de origine animală specificate

(1) Produsele de origine animală trebuie să fie importate numai dintr-o țară terță sau dintr-o parte a unei țări terțe ce apare pe o listă întocmită și actualizată în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(2) O țară terță poate să apară pe astfel de liste dacă a avut loc un control comunitar în acea țară și s-a demonstrat că autoritatea competentă a țării respective oferă garanții corespunzătoare, după cum este prevăzut la art. 48 paragraful (3) din Regulamentul nr. 882/2004/CE, transpus prin Hotărârea Guvernului nr. 925/2005. Totuși, o țară terță poate să apară pe astfel de liste, fără să aibă loc controlul comunitar menționat, dacă:

a) riscul determinat în conformitate cu art. 46 paragraful (3) din Regulamentul nr. 882/2004/CE, transpus prin Hotărârea Guvernului nr. 925/2005, nu justifică acest control;

b) se determină, atunci când se decide adăugarea unei anumite țări terțe pe o listă în conformitate cu alin. (1), că alte informații indică faptul că autoritatea competentă a țării respective furnizează garanțiile necesare.

(3) Listele întocmite în conformitate cu prezentul articol pot fi combinate cu alte liste întocmite pentru scopuri de sănătate publică și de sănătate a animalelor.

(4) Când listele sunt întocmite sau actualizate, trebuie să se țină cont în mod special de criteriile prevăzute la art. 46 și 48 paragraful (3) din Regulamentul

nr. 882/2004/CE, transpus prin Hotărârea Guvernului nr. 925/2005.

(5) În vederea efectuării activităților de import trebuie să se acorde atenție:

a) legislației țării terțe, referitoare la:

(i) produse de origine animală;

(ii) utilizarea de produse medicinale de uz veterinar, incluzând reguli referitoare la interzicerea sau autorizarea acestora, distribuirea și punerea pe piață a acestora, precum și reguli privind administrarea și inspecția; și

(iii) prepararea și utilizarea materiilor furajere, incluzând procedurile pentru utilizarea aditivilor, prepararea și utilizarea hranei medicamentate pentru animale, precum și calitatea igienei materiilor prime utilizate pentru prepararea materiilor furajere și a produsului finit;

b) condițiilor igienice de producere, de manipulare, de depozitare și de expediere, aplicate în prezent produselor de origine animală destinate Comunității Europene;

c) experienței de comercializare privind produsul provenit din țara terță și rezultatele controalelor efectuate la import;

d) rezultatelor controalelor comunitare efectuate în țara terță, în special rezultatelor evaluării autorităților competente și măsurilor întreprinse de autoritățile competente din țara terță respectivă, în baza recomandărilor adresate acestora ca urmare a controlului comunitar;

e) existenței, implementării și comunicării unui program de control al zoonozelor aprobat; și

f) existenței, implementării și comunicării unui program de control al reziduurilor aprobat.

ARTICOLUL 11

Lista întreprinderilor din care sunt permise activități de import al produselor de origine animală specificate

(1) Pot fi importate în România sau în Comunitatea Europeană produse de origine animală, numai dacă acestea au fost expediate, obținute sau preparate în întreprinderi ce apar pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu prezentul articol, exceptând:

a) situațiile în care, de la caz la caz, se decide, în conformitate cu procedura elaborată de Autoritate sau cu cerințele Uniunii Europene, după caz, că garanțiile pe care le furnizează o anume țară terță, cu referire la activități de import al produselor de origine animală specificate, sunt de așa natură încât procedura prevăzută de prezentul articol nu este necesară pentru a se asigura conformitatea cu cerințele alin. (2);

b) cazurile specificate de anexa nr. 5.

În plus, pot fi importate în România carne proaspătă, carne tocată, preparate din carne, produse din carne, carne separată mecanic (MSM), numai dacă acestea au fost fabricate din carne obținută în abatoare și unități de tranșare ce apar pe liste întocmite și actualizate în conformitate cu prezentul articol sau în întreprinderi autorizate ce îndeplinesc regulile comunitare.

(2) O întreprindere poate fi înscrisă pe o astfel de listă numai dacă autoritatea competentă a țării terțe de origine garantează că:

a) acea întreprindere, împreună cu orice întreprinderi ce manipulează materie primă de origine animală utilizată la fabricarea produselor de origine animală respective, este conformă cu cerințele Uniunii Europene, în special cu cele prevăzute de Regulamentul nr. 853/2004/CE, transpus prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005, sau cu cerințe ce au fost stabilite a fi echivalente cu astfel de cerințe, atunci

când se decide să se adauge cea țară terță pe lista relevantă, în conformitate cu prevederile art. 10;

b) un serviciu de inspecție oficială din cea țară terță supraveghează întreprinderile din țara respectivă și pune la dispoziția Comisiei Europene, atunci când este necesar, toate informațiile relevante privind întreprinderile ce furnizează materii prime; și

c) are puteri legale de a opri exportul către Comunitatea Europeană ori către România din întreprinderile respective, în cazul în care acestea nu respectă cerințele lit. a).

(3) Autoritățile competente ale țărilor terțe ce apar pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu prevederile art. 10 trebuie să garanteze că listele întreprinderilor la care s-a referit alin. (1) sunt întocmite, actualizate și comunicate Comisiei Europene:

a) Comisia Europeană furnizează punctului de contact pe care România l-a desemnat pentru acest scop notificări regulate privind listele noi sau actualizate pe care le-a primit de la autoritățile competente ale țărilor terțe respective, în conformitate cu alin. (3).

b) Dacă statele membre nu au obiecții la noua listă sau la lista actualizată, în decurs de 20 de zile lucrătoare de la notificarea Comisiei Europene, activitățile de import din întreprinderile ce apar pe listă pot fi autorizate în decurs de 10 zile lucrătoare, după ziua în care Comisia Europeană a făcut această listă publică.

c) Dacă un stat membru deține informații pertinente, altele decât cele înscrise în rapoartele inspecției comunitare, va notifica Comisiei Europene necesitatea de modificare a listei sau va face notificare prin sistemul rapid de alertă.

ARTICOLUL 12

Moluște bivalve vii, echinoderme vii, tunicate vii și gasteropode marine vii

(1) Moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii trebuie să provină din zone de producție ale țărilor terțe care apar pe listele întocmite și actualizate în conformitate cu prevederile art. 11, fără să se ia în considerație prevederile art. 11 alin. (1) lit. b.

(2) Prevederile alin. (1) nu trebuie să se aplice pectinidelor recoltate în afara zonelor de producție clasificate. Totuși, trebuie să aibă loc controale oficiale cu referire la pectinide, în conformitate cu cap. III al anexei nr. 2.

(3) a) Înainte să fie întocmite listele la care s-a referit alin. (1), trebuie să se țină cont, în mod deosebit, de garanțiile pe care poate să le ofere autoritatea competentă din țara terță respectivă, privind conformitatea cu cerințele prezentei hotărâri, referitoare la clasificarea și controlul zonelor de producție.

b) Înainte să fie elaborate astfel de liste, trebuie să se efectueze o inspecție comunitară la fața locului, cu excepția cazului în care:

- (i) riscul determinat nu justifică inspecția; și
- (ii) se decide ca o anumită zonă de producție să se adauge pe o listă în conformitate cu alin. (1) și când autoritatea competentă oferă toate informațiile și garanțiile necesare.

ARTICOLUL 13

Documente

(1) Un document ce întrunește cerințele prevăzute în anexa nr. 6 trebuie să însoțească activitățile de transport

de produse de origine animală, când acestea sunt importate în Comunitatea Europeană sau în România.

(2) Documentul trebuie să certifice faptul că produsele satisfac:

a) cerințele prevăzute pentru astfel de produse în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 ce transpune Regulamentul nr. 852/2004/CE și cu Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE sau cu prevederi ce sunt echivalente cu acele cerințe; și

b) orice condiții speciale de import prevăzute în conformitate cu art. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 925/2005 ce transpune Regulamentul nr. 882/2004/CE.

(3) Documentele pot să includă detalii solicitate în conformitate cu alte prevederi legislative comunitare transpuse în legislația națională referitoare la domeniile sănătate publică și sănătatea animalelor.

(4) Pot fi acordate derogări de la alin. (1) în conformitate cu procedura elaborată de Autoritate sau cu cerințele Uniunii Europene, după caz, atunci când este posibil să se obțină garanțiile la care s-a referit alin. (2), în altă manieră.

ARTICOLUL 14

Prevederi speciale pentru produse din pescuit

(1) Procedurile prevăzute de acest capitol nu se aplică produselor proaspete din pescuit debarcate în România și în Comunitatea Europeană, direct de pe un vas de pescuit ce navighează sub pavilionul unei țări terțe.

(2) Controalele oficiale asupra acestor produse din pescuit se vor efectua în conformitate cu prevederile anexei nr. 3.

(3) a) Produsele din pescuit importate de pe un pescador sau de pe un pescador-congelator ce navighează sub pavilionul unei țări terțe trebuie să provină de pe vase ce apar pe o listă întocmită și actualizată în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (4).

b) Totuși, prin derogare de la prevederile art. 11 alin. (2) lit. b), un vas poate fi, de asemenea, inclus în astfel de liste:

- (i) în baza unei comunicări comune între autoritatea competentă a țării terțe sub al cărei pavilion navighează vasul și autoritatea competentă a altei țări terțe căreia autoritatea competentă a primei țări terțe i-a delegat responsabilitatea pentru inspecția vasului respectiv, cu condiția ca:

(a) cea primă țară terță să apară pe lista de țări terțe din care sunt permise activități de import de produse din pescuit, listă întocmită în conformitate cu prevederile art. 10;

(b) toate produsele din pescuit de pe vasul respectiv ce sunt destinate punerii pe piață în Comunitatea Europeană și în România să fie debarcate direct în prima dintre cele două țări terțe prevăzute anterior;

(c) autoritatea competentă a celei de-a doua țări terțe prevăzute anterior să fi inspectat vasul și să fi declarat că este în conformitate cu cerințele comunitare transpuse în legislația națională; și

(d) autoritatea competentă a celei de-a doua țări terțe prevăzute anterior să fi declarat că va inspecta cu regularitate vasul, pentru a se asigura că acesta continuă să fie în conformitate cu cerințele comunitare transpuse în legislația națională; sau

- (ii) în baza unei comunicări comune între autoritatea competentă a țării terțe sub pavilionul căreia navighează vasul și autoritatea competentă a unui

stat membru sau a României, căreia autoritatea competentă a țării terțe respective i-a delegat responsabilitatea de inspecție a vasului respectiv, cu condiția ca:

(a) toate produsele din pescuit de pe vasul respectiv ce sunt destinate punerii pe piață în statul membru sau în România să fie debarcate direct în acel stat membru sau în România;

(b) autoritatea competentă a statului membru sau a României să fi inspectat vasul și să fi declarat că este conform cu cerințele comunitare; și

(c) autoritatea competentă a aceluși stat membru sau a României să fi declarat că va inspecta cu regularitate vasul, pentru a se asigura că acesta este în conformitate cu cerințele comunitare.

(4) Un document semnat de căpitan poate înlocui documentul cerut în baza prevederilor art. 13, când produsele din pescuit sunt importate direct de pe un vas de pescuit sau de pe un pescador-congelator.

(5) Autoritatea poate prevedea reguli detaliate pentru implementarea prezentului articol în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

ARTICOLUL 15

Măsuri de implementare

Pot fi prevăzute măsuri de implementare, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 16

Modificarea și completarea anexelor

(1) Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5 și 6 pot fi modificate sau completate pentru a se ține cont de progresul științific și tehnic, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene.

(2) Autoritatea poate acorda derogări de la anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5 și 6, în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, cu condiția ca acestea să nu afecteze îndeplinirea obiectivelor prezentei hotărâri.

(3) România, fără a compromite realizarea obiectivelor prezentei hotărâri, poate să adopte, în conformitate cu alin. (4)–(6), măsuri ce se adaptează cerințelor prevăzute în anexa nr. 1.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) trebuie să:

a) aibă scopul de a:

(i) permite utilizarea continuă a metodelor tradiționale în orice etapă de producere, de prelucrare sau de distribuție de alimente;

(ii) răspunde necesităților unităților din domeniul alimentar cu capacitate mică ori unităților ce sunt situate în regiuni supuse unor constrângeri geografice speciale; sau

(iii) permite derularea unor proiecte-pilot cu scopul de a identifica noi abordări privind controalele de igienă a cărnii;

b) se referă, în special, la următoarele elemente ale anexei nr. 1:

(i) informații referitoare la lanțul alimentar;

(ii) prezența autorității competente în întreprinderi.

(5) Dacă România intenționează să adopte măsuri precum cele la care s-a referit alin. (3), trebuie să notifice aceasta Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene. Fiecare notificare trebuie:

a) să furnizeze o descriere detaliată a cerințelor pe care România consideră că este necesar să le adapteze și să indice natura adaptării preconizate;

b) să descrie întreprinderile respective;

c) să explice motivele pentru adaptare, incluzând, atunci când este relevant, furnizarea unui rezumat al analizei de risc efectuate și orice măsuri ce trebuie să fie luate, pentru a se asigura că adaptarea nu va compromite obiectivele prezentei hotărâri; și

d) să furnizeze orice alte informații relevante.

(6) Autoritatea poate adopta măsuri conform cerințelor anexei nr. 1, numai:

a) în conformitate cu decizia adoptată de Comisia Europeană;

b) dacă, după o lună de la expirarea perioadei la care s-a referit alin. (6), Comisia Europeană nu a informat România că aceasta a primit comentarii scrise de la alte state membre sau că intenționează să propună adoptarea unei decizii în acest sens.

(7) Când Autoritatea intenționează să adopte măsuri de implementare a unui proiect-pilot, pentru a încerca noi abordări în ceea ce privește controalele igienei cărnii în conformitate cu alin. (3)–(5), aceasta trebuie să comunice rezultatele Comisiei Europene, de îndată ce acestea sunt disponibile.

ARTICOLUL 17

Decizii specifice

Fără a se aduce atingere caracterului general al dispozițiilor art. 15 și ale art. 16 alin. (1), pot fi prevăzute măsuri de implementare sau pot fi adoptate modificări la anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5 și 6, în conformitate cu procedura națională elaborată de Autoritate, specificând:

1. testele de evaluare a performanței operatorilor din domeniul alimentar și a personalului acestora;

2. metoda de comunicare a rezultatelor inspecției;

3. criteriile de determinare a situațiilor în care, pe baza unei analize de risc, medicul veterinar oficial nu este necesar să fie prezent în abatoare și întreprinderi de manipulare a vânatului, pe toată durata inspecției ante-mortem și post-mortem;

4. regulile privind conținutul testelor pentru medici veterinari oficiali și auxiliari oficiali;

5. criteriile microbiologice pentru controlul procesului tehnologic în legătură cu igiena din întreprinderi;

6. alte proceduri posibile, examene serologice sau alte teste de laborator ce furnizează garanții cel puțin echivalente cu procedurile specifice de inspecție post-mortem descrise la secțiunea a 4-a a anexei nr. 1 și care pot să le înlocuiască, dacă autoritatea competentă decide astfel;

7. împrejurările în care nu sunt necesare anumite proceduri specifice de inspecție post-mortem descrise în secțiunea a 4-a a anexei nr. 1, având în vedere exploatarea, regiunea sau țara de origine și principiile analizei de risc;

8. regulile pentru testarea de laborator;

9. tratamentul prin frig ce se aplică direct cărnii în relație cu cisticercoza și trichineloză;

10. condițiile în baza cărora exploatarea și regiuni pot fi certificate ca oficial libere de cisticercoză sau trichineloză;

11. metodele ce trebuie să fie aplicate când se examinează pentru condițiile la care se referă secțiunea a 4-a, cap. IX din anexa nr. 1;

12. criteriile pentru condiții controlate de cazare și sisteme integrate de producție, pentru porci la îngrășat;

13. criteriile pentru clasificarea zonelor de producție și de reimersie, pentru moluște bivalve vii, în cooperare cu laboratorul național de referință, incluzând:

- a) valori limită și metode de analiză pentru biotoxine marine;
- b) proceduri de testare virusologică și standarde virusologice;
- c) planuri de prelevare de probe și metodele și toleranțele analitice ce trebuie aplicate pentru a se verifica conformitatea cu criteriile;

14. criteriile organoleptice pentru evaluarea prospețimii produselor de pescuit;

15. limitele analitice, metodele de analiză și planurile de prelevare de probe pentru controalele oficiale privind produsele de pescuit, solicitate în baza anexei nr. 3, incluzând referirile la paraziții și contaminanții de mediu.

Art. 18. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentele reguli specifice.

*ANEXA Nr. 1
la regulile specifice*

CARNE PROASPĂTĂ

SECȚIUNEA 1

Atribuții ale medicului veterinar oficial

CAPITOLUL I

Atribuții de audit

(1) În plus față de cerințele generale ale art. 4 alin. (4) din regulile specifice, privind activitățile de audit al bunelor practici de igienă, medicul veterinar oficial trebuie să verifice conformitatea permanentă cu procedurile proprii ale operatorilor cu activitate în domeniul alimentar privind orice activitate de colectare, transport, depozitare, manipulare, prelucrare și utilizare sau distrugere de subproduse de origine animală, incluzând materialele de risc specific, operațiuni pentru care operatorul cu activitate în domeniul alimentar este responsabil.

(2) În plus față de cerințele generale ale art. 4 alin. (5) din regulile specifice, privind activitățile de audit bazate pe principiile HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point), medicul veterinar oficial trebuie să verifice că procedurile operatorilor garantează, în măsura în care este posibil, faptul că acea carne:

- a) nu prezintă modificări morfopatologice și organoleptice;
- b) nu este contaminată cu fecale sau alți cotaminanți;
- c) nu conține material de risc specific, cu excepția celor prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică și a fost produsă în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară cu referire la encefalopatii spongiforme transmisibile.

CAPITOLUL II

Activități de inspecție

Medicul veterinar oficial trebuie să țină cont de rezultatele activităților de audit efectuate în conformitate cu prevederile art. 4 din regulile specifice și ale cap. I din prezenta anexă, când efectuează activități de inspecție în conformitate cu prezentul capitol. Atunci când este cazul, medicul veterinar oficial trebuie să-și stabilească obiectivele de inspecție în conformitate cu rezultatele activității de audit.

A. Informații referitoare la lanțul alimentar

(1) Când efectuează inspecția ante- și post-mortem, medicul veterinar oficial trebuie să verifice și să analizeze informațiile relevante obținute din înregistrările exploatației de origine a animalelor destinate tăierii și să țină cont de rezultatele documentate ale acestei verificări și analize.

(2) Când îndeplinește activități de inspecție, medicul veterinar oficial trebuie să țină cont de certificatele oficiale ce însoțesc animalele și de orice declarații făcute de medicii veterinari care efectuează controale la nivelul producției primare, incluzând medicii veterinari oficiali și medicii veterinari de liberă practică împuterniciți.

(3) Când operatorii cu activitate în domeniul alimentar din cadrul lanțului alimentar iau măsuri suplimentare pentru a garanta siguranța alimentelor prin implementarea de sisteme integrate, sisteme private de control, prin certificarea independentă a unei părți terțe sau prin alte mijloace și când aceste măsuri sunt documentate și animalele prevăzute în aceste scheme sunt clar identificabile, medicul veterinar oficial poate lua în considerare aceste aspecte când efectuează activități de inspecție și revizuește procedurile bazate pe HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point).

B. Inspecția ante-mortem

(1) În conformitate cu alin. (4) și (5):

- a) medicul veterinar oficial trebuie să efectueze o inspecție ante-mortem a tuturor animalelor înainte de tăiere;
- b) inspecția respectivă trebuie să aibă loc în decurs de 24 de ore de la sosirea animalelor la abator și cu mai puțin de 24 de ore înainte de tăiere. În plus, medicul veterinar oficial poate solicita inspecția în orice alt moment.

(2) Inspecția ante-mortem trebuie, în special, să determine dacă, în ceea ce privește animalul respectiv inspectat, există o indicație:

a) că au fost compromise protecția și bunăstarea animalelor, sau;

b) a oricărei stări ce ar putea să afecteze în mod nefavorabil sănătatea animalelor ori sănătatea umană, acordând o atenție deosebită detectării zoonozelor și bolilor din lista A sau, atunci când se consideră corespunzător, a celor din lista B a Oficiului Internațional de Epizootii — OIE (Organizația Internațională pentru Sănătatea Animalelor).

(3) În plus față de inspecția ante-mortem de rutină, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze o inspecție clinică a tuturor animalelor pe care operatorul cu activitate în domeniul alimentar sau un auxiliar oficial le-a separat.

(4) În cazul tăierii de necesitate în afara abatorului și în cazul animalelor sălbatice vâdate, medicul veterinar oficial al abatorului sau al întreprinderii de manipulare a vânatului trebuie să examineze declarația ce însoțește corpul animalului, declarație eliberată de medicul veterinar sau de persoana instruită în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 954/2005, ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(5) Inspecția ante-mortem poate fi efectuată la exploatarea de proveniență în situațiile prevăzute de secțiunea a 3-a, cap. II sau de secțiunea a 4-a. În astfel de cazuri, medicul veterinar oficial de la abator trebuie să efectueze inspecția ante-mortem numai când și în măsura în care aceasta se impune.

C. Protecția și bunăstarea animalelor

Medicul veterinar oficial trebuie să verifice conformitatea cu regulile naționale și cu cele comunitare transpuse în legislația națională privind protecția și bunăstarea animalelor, cum ar fi regulile privind protecția animalelor în momentul tăierii și în timpul transportului.

D. Inspecția post-mortem

(1) După tăiere, carcasele și organele atașate trebuie să fie supuse, fără întârziere, inspecției post-mortem. Trebuie să fie examinate toate suprafețele externe. În acest scop, pot fi solicitate o manipulare minimă a carcapsei și a organelor sau facilități tehnice speciale. Trebuie să fie acordată o atenție deosebită detectării zoonozelor și bolilor din lista A a OIE, iar atunci când se consideră corespunzător, celor din lista B a OIE. Viteza liniei de tăiere și numărul personalului de inspecție prezent trebuie să fie în așa fel încât să permită o inspecție adecvată.

(2) Ori de câte ori se consideră necesar trebuie să se efectueze examinări suplimentare, prin palparea și incizia unor părți ale carcapsei și organelor, precum și efectuarea de teste de laborator:

- a) pentru a se pune un diagnostic de certitudine;
- b) pentru a se detecta prezența:
 - (i) unei boli a animalelor;
 - (ii) de reziduuri sau contaminanți ce depășesc limitele prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică;
 - (iii) neconformității cu criteriile microbiologice;
 - (iv) altor factori ce ar putea determina ca, în fapt, carnea să fie declarată improprie pentru consum uman sau să fie impuse restricții privind utilizarea acesteia, în mod deosebit în cazul animalelor ce au fost tăiate de necesitate.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să solicite ca, în fapt, carcasele de la solipede domestice, de la animale din specia bovine cu vârsta mai mare de 6 luni și de la porcine domestice cu vârsta mai mare de 4 săptămâni să fie supuse inspecției post-mortem, după ce au fost secționare longitudinal în semicarcase de-a lungul coloanei vertebrale. Dacă inspecția necesită astfel, medicul veterinar oficial poate, de asemenea, să solicite ca orice cap sau orice carcasă să fie tăiată longitudinal. Totuși, pentru a se ține cont de anumite deprinderi nutriționale, de evoluții tehnologice sau de situații sanitare specifice, autoritatea competentă poate autoriza supunerea la inspecție a carcaselor de solipede domestice, a celor de la animale din specia bovine cu vârsta mai mare de 6 luni și a celor de porcine domestice cu vârsta mai mare de 4 săptămâni, neparcelate în semicarcase.

(4) În timpul inspecției trebuie să fie luate măsuri preventive pentru a se asigura că, în fapt, contaminarea cărnii este menținută la un nivel minim prin acțiuni precum palparea, tăierea sau incizie.

(5) În cazul unei tăieri de necesitate, carcasa trebuie să fie supusă examinării post-mortem, cât de curând posibil, în conformitate cu alin. (1)–(4), înainte ca aceasta să fie distribuită pentru consum uman.

E. Material de risc specific și alte subproduse de origine animală

În conformitate cu reglementările naționale ce transpun reglementările Uniunii Europene privind materiale de risc specific și alte subproduse de origine animală, medicul veterinar oficial trebuie să verifice îndepărtarea, separarea și, atunci când se consideră corespunzător, marcarea unor astfel de produse. Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că operatorul cu activitate în domeniul alimentară ia toate măsurile necesare pentru a se evita contaminarea cărnii cu material de risc specific în timpul tăierii (incluzând asomarea) și pentru îndepărtarea materialului de risc specific.

F. Testare de laborator

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că are loc prelevarea de probe și că probele sunt identificate și manipulate în mod corespunzător și trimise la laboratorul corespunzător, în cadrul programului de:

a) monitorizare și control al zoonozelor și al agenților patogeni care le produc;

b) testare specifică de laborator pentru diagnosticul encefalopatiilor spongiforme transmisibile, în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea regulilor de prevenire, control și eradicare a unor encefalopatii spongiforme transmisibile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Regulamentul nr. 999/2001/CE;

c) detectare de substanțe sau produse neautorizate și de control al substanțelor reglementate, în special în cadrul planurilor naționale pentru reziduuri la care s-a referit Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind limitele maxime stabilite pentru reziduuri de pesticide, reziduuri de medicamente de uz veterinar și pentru alți contaminanți în produsele de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 18 decembrie 2001, ce transpune Directiva Consiliului nr. 96/23/CE;

d) detectare de boli din lista A a OIE și, atunci când se consideră corespunzător, de boli din lista B a OIE.

(2) De asemenea, medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că este efectuată orice altă testare de laborator considerată necesară.

CAPITOLUL III

Marcarea de sănătate

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să supravegheze marcarea de sănătate și mărcile utilizate.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure, în special, că:

a) marca de sănătate este aplicată numai animalelor (ungulate domestice, mamifere vânat de fermă, altele decât animale lagomorfe și vânat sălbatic mare) care au fost supuse inspecției ante-mortem și post-mortem, în conformitate cu prezenta hotărâre, și când nu există motive pentru a se declara carnea improprie pentru consum uman. Totuși, marca de sănătate poate să fie aplicată înainte ca rezultatele unei examinări pentru trichineloză să fie disponibile, dacă medicul veterinar oficial are certitudinea că, în fapt, carnea de la animalul respectiv va fi pusă pe piață numai dacă rezultatele sunt satisfăcătoare; și

b) marcarea de sănătate se efectuează pe suprafața externă a carcapsei, prin ștampilare cu tuș sau cu foc și de

o asemenea manieră încât, dacă, în fapt, carcasele sunt tăiate în semicarcase sau sferturi ori semicarcasele sunt tăiate în trei piese, fiecare piesă poartă o marcă de sănătate.

(3) Marca de sănătate trebuie să fie o marcă ovală, de cel puțin 6,5 cm lățime și 4,5 cm înălțime, ce poartă următoarele informații scrise cu caractere cât se poate de lizibile:

a) marca trebuie să indice numele țării în care este localizată întreprinderea, nume ce poate fi scris cu litere mari sau ca un cod de două litere, în conformitate cu standardul ISO relevant.

În cazul statelor membre ale Uniunii Europene, aceste coduri sunt: AT, BE, DE, DK, ES, FI, FR, GR, IE, IT, LU, NL, PT, SE sau UK;

b) marca trebuie să indice numărul de autorizare al abatorului;

c) marca trebuie să includă abrevierea CE, EC, EF, EG, EK sau EZ, atunci când se aplică într-un abator agreat ce întrunește cerințele comunitare.

(4) Literele trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 0,8 cm, iar cifrele de cel puțin 1 cm. Dimensiunile și caracterele mărcii pot fi reduse pentru marcarea de sănătate a mieilor, a iezilor și a porceilor.

(5) Culorile utilizate pentru marcarea de sănătate trebuie să fie autorizate în conformitate cu regulile naționale ce transpun regulile comunitare referitoare la utilizarea substanțelor colorante în produsele alimentare.

(6) Marca de sănătate poate să includă, de asemenea, o identificare a medicului veterinar oficial care a efectuat inspecția de sănătate a cărnii. Autoritățile competente și operatorii cu activitate în domeniul alimentar pot continua să utilizeze echipamente comandate înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, până când acestea s-au uzat sau necesită înlocuire.

(7) Carnea provenită de la animalele tăiate de necesitate în afara abatorului trebuie să poarte o marcă specială de sănătate ce nu poate fi confundată nici cu marca de sănătate prevăzută de prezentul capitol și nici cu marca de identificare prevăzută de secțiunea I din anexa nr. 2 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005, ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(8) Carnea de vânat sălbatic nejuipuit poate să poarte o marcă de sănătate numai în cazul în care, după juipuire într-o întreprindere de manipulare a vânatului, aceasta a făcut obiectul inspecției post-mortem și a fost declarată proprie pentru consumul uman.

(9) Prezentul capitol trebuie să se aplice fără a se aduce atingere regulilor de sănătate a animalelor cu referire la marcarea de sănătate.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri ce urmează controalelor

CAPITOLUL I

Comunicarea rezultatelor inspecției

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să înregistreze și să evalueze rezultatele activităților de inspecție.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie să informeze operatorul cu activitate în domeniul alimentar, dacă inspecțiile relevă prezența oricărei boli sau îmbolnăviri ce ar putea afecta sănătatea publică ori sănătatea animalelor sau ar putea compromite protecția și bunăstarea animalelor.

Medicul veterinar oficial trebuie să-l informeze pe medicul veterinar care supraveghează exploatarea de proveniență, pe operatorul cu activitate în domeniul alimentar responsabil de exploatarea de proveniență (cu condiția ca astfel de informații să nu aducă atingere procedurilor legale ulterioare) și, atunci când se consideră corespunzător, trebuie să informeze autoritatea competentă responsabilă de supravegherea exploatarea de origine sau a zonei de vânătoare, atunci când problema este identificată în timpul producției primare.

Dacă animalele respective au fost crescute într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță, medicul veterinar oficial din România care efectuează inspecția trebuie să informeze autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene sau a țării terțe, ca state în care este localizată întreprinderea. Acea autoritate competentă trebuie să ia măsurile corespunzătoare în conformitate cu legislația comunitară specifică aplicabilă.

(3) Rezultatele inspecțiilor și testelor trebuie să fie incluse în baze de date relevante.

(4) Când medicul veterinar oficial suspectează prezența unui agent infecțios prevăzut de lista A sau, atunci când se consideră corespunzător, de lista B a OIE, în timp ce efectuează inspecția ante-mortem ori post-mortem sau orice altă activitate de inspecție, acesta trebuie să notifice imediat autorității competente și împreună trebuie să ia toate măsurile și precauțiile necesare pentru a împiedica posibila răspândire a agentului infecțios, în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică aplicabilă.

CAPITOLUL II

Decizii privind informațiile referitoare la lanțul alimentar

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să verifice ca animalele să fie tăiate numai dacă operatorului din abator i s-au furnizat informații relevante referitoare la lanțul alimentar și acestea au fost verificate.

(2) Medicul veterinar oficial poate să permită tăierea animalelor în abator, chiar dacă nu sunt disponibile informațiile relevante referitoare la lanțul alimentar. În acest caz, toate informațiile relevante referitoare la lanțul alimentar trebuie să fie furnizate înainte de a se autoriza carcasa pentru consum uman. În așteptarea unei decizii finale, astfel de carcase și organele aferente trebuie să fie depozitate separat de cealaltă carne.

(3) Fără să se ia în considerație specificațiile alin. (2), atunci când nu sunt disponibile informații relevante cu referire la lanțul alimentar în decurs de 24 de ore de la sosirea animalului la abator, toată carnea provenită de la animalul respectiv trebuie să fie declarată improprie pentru consum uman. Dacă animalul nu a fost încă tăiat, trebuie să fie ucis separat de alte animale.

(4) Când înregistrările, documentația sau alte informații însoțitoare indică faptul că:

a) animalele provin dintr-o exploatare sau dintr-o zonă supusă unei restricții de mișcare ori altor restricții din motive de sănătate publică sau a animalelor;

b) nu au fost respectate regulile privind utilizarea produselor medicinale de uz veterinar; sau

c) este prezentă orice altă afecțiune ce ar putea afecta în mod nefavorabil sănătatea publică sau a animalelor, animalele pot să nu fie acceptate pentru tăiere altfel decât în conformitate cu procedurile prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică,

pentru a se elimina riscurile pentru sănătatea animalelor sau pentru sănătatea umană.

Dacă animalele sunt deja prezente la abator, acestea trebuie să fie ucise separat și declarate improprii pentru consum uman, instituindu-se, atunci când se consideră corespunzător, precauții pentru protecția sănătății publice și a sănătății animalelor. Ori de câte ori medicul veterinar oficial consideră necesar, trebuie să fie efectuate controale oficiale în exploatarea de proveniență.

(5) Autoritatea competentă trebuie să ia măsuri corespunzătoare, dacă aceasta descoperă faptul că înregistrările, documentația sau alte informații însoțitoare nu corespund cu situația reală în exploatarea de proveniență ori cu statusul real al animalelor sau induc în eroare în mod deliberat medicul veterinar oficial. Autoritatea competentă trebuie să ia măsuri împotriva operatorului cu activitate în domeniul alimentar care răspunde de exploatarea de proveniență a animalelor sau a oricărei alte persoane implicate. Această măsură poate consta, în special, în controale suplimentare.

CAPITOLUL III

Decizii privind animalele vii

(1) Medicul veterinar oficial trebuie să verifice conformitatea cu responsabilitatea operatorului cu activitate în domeniul alimentar, conform Hotărârii Guvernului nr. 954/2005, ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE, pentru a se asigura că animalele pentru tăiere pentru consum uman sunt identificate în mod adecvat. Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că animalele a căror identitate nu poate fi stabilită în mod rezonabil sunt ucise separat și declarate improprii pentru consumul uman. Trebuie să fie efectuate controale oficiale în exploatarea de proveniență ori de câte ori medicul veterinar oficial consideră necesar acest lucru.

(2) Când nu se ține seama de reglementările legale privind protecția și bunăstarea animalelor, caii pot fi supuși tăierii într-un abator, chiar dacă nu au fost furnizate informațiile referitoare la identitatea acestora solicitate în mod legal. Totuși, aceste informații trebuie să fie furnizate înainte de a se putea declara carcasa proprie pentru consum uman. Aceste cerințe se aplică, de asemenea, în cazul tăierii de necesitate a cailor în afara abatorului.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să verifice conformitatea cu responsabilitatea operatorului cu activitate în domeniul alimentar în baza Hotărârii Guvernului nr. 954/2005, ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE, pentru a se asigura că nu sunt tăiate pentru consum uman animale care prezintă afecțiuni ale pielii sau modificări ale lânii ce reprezintă un risc neacceptabil pentru contaminarea cărnii în timpul tăierii, cu excepția cazului în care acestea sunt curățate în prealabil.

(4) Animalele afectate de o boală sau de o afecțiune ce poate fi transmisă animalelor ori oamenilor prin manipulare sau consum de carne și, în general, animalele care prezintă semne clinice de boală sistemică ori de emaciare nu trebuie să fie tăiate pentru consum uman. Astfel de animale trebuie să fie ucise separat, în baza unor asemenea condiții încât alte animale sau carcase să nu poată fi contaminate, iar respectivele animale declarate improprii pentru consumul uman.

(5) Trebuie să fie amânată tăierea animalelor suspecte a fi bolnave sau a prezenta o afecțiune ce poate afecta în mod nefavorabil sănătatea oamenilor ori a animalelor. Astfel de animale trebuie să fie supuse unei examinări

ante-mortem detaliate, pentru stabilirea unui diagnostic. În plus, medicul veterinar oficial poate decide ca prelevarea de probe și examinările de laborator să fie efectuate ca o completare a inspecției post-mortem. Dacă este necesar, animalele trebuie să fie tăiate separat sau la sfârșitul procesului normal de tăiere, luându-se toate măsurile de precauție necesare pentru a se evita contaminarea altei cărni existente în același spațiu.

(6) Animalele care ar putea conține reziduuri de produse medicinale de uz veterinar peste limitele prevăzute în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică sau reziduuri de substanțe interzise trebuie să fie tratate în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2001 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 23 noiembrie 2001, ce transpune Directiva nr. 96/23/CE.

(7) Medicul veterinar oficial trebuie să impună condițiile în baza cărora animalele trebuie să fie tratate în cadrul unei scheme specifice pentru eradicarea sau controlul unei anumite boli, cum ar fi bruceloza sau tuberculoza, ori al unor agenți patogeni care produc zoonoze, cum ar fi *Salmonella*, sub supravegherea sa directă. Autoritatea competentă trebuie să determine condițiile în care pot fi tăiate astfel de animale. Aceste condiții trebuie să aibă scopul de a reduce la minimum contaminarea altor animale și a cărnii altor animale.

(8) Ca regulă generală, animalele care sunt prezentate pentru tăiere la un abator trebuie să fie tăiate acolo. Totuși, în împrejurări excepționale, cum ar fi o defecțiune gravă a facilităților abatorului, medicul veterinar oficial poate permite mutarea directă la alt abator.

CAPITOLUL IV

Decizii privind protecția și bunăstarea animalelor

(1) Atunci când nu sunt respectate regulile privind protecția animalelor la momentul tăierii sau uciderii, medicul veterinar oficial trebuie să verifice faptul că operatorul cu activitate în domeniul alimentar ia imediat măsuri corective necesare și de prevenire a recidivării.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie să inițieze o abordare proporțională și progresivă în ceea ce privește aplicarea măsurilor, pornind de la elaborarea de instrucțiuni și ajungând până la diminuarea sau stoparea producției, depinzând de natura și gravitatea problemei.

(3) Atunci când se consideră corespunzător, medicul veterinar oficial trebuie să informeze celelalte autorități competente în legătură cu problemele de protecție și bunăstare.

(4) Medicul veterinar oficial trebuie să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară, când descoperă că nu sunt respectate regulile privind protecția animalelor în timpul transportului.

(5) Când:

a) un auxiliar oficial efectuează controale referitoare la protecția și bunăstarea animalelor conform secțiunilor a 3-a și a 4-a, și

b) acele controale identifică neconformitatea cu regulile de protecție a animalelor,

auxiliarul oficial trebuie să informeze imediat medicul veterinar oficial și, dacă este necesar, în cazuri de urgență,

trebuie să ia măsurile necesare la care s-au referit alin. (1)–(4), până la sosirea medicului veterinar oficial.

CAPITOLUL V

Decizii privind carnea

(1) Carnea trebuie să fie declarată improprie pentru consum uman, dacă aceasta:

a) provine de la animale care nu au fost supuse inspecției ante-mortem, cu excepția animalelor sălbatice vâinate;

b) provine de la animale ale căror organe nu au fost supuse inspecției post-mortem, cu excepția cazului în care se prevede altfel de prezenta hotărâre sau de Hotărârea Guvernului nr. 954/2005, ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE;

c) provine de la animale care au murit înainte de tăiere, de la animale născute moarte, de la animale avortate sau tăiate înainte de vârsta de 7 zile;

d) rezultă din fasonarea extremităților;

e) provine de la animale afectate de o boală prevăzută de lista A sau, atunci când se consideră corespunzător, de lista B a OIE, cu excepția cazului în care se prevede altfel la secțiunea a 4-a;

f) provine de la animale ce suferă de o afecțiune generalizată, precum septicemie, piemie, toxiemie sau viremie;

g) nu este în conformitate cu criteriile microbiologice prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică, pentru a se stabili dacă alimentele pot fi puse pe piață;

h) manifestă infestare parazitară, cu excepția cazului în care se prevede altfel la secțiunea a 4-a;

i) conține reziduuri sau contaminanți peste limitele prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică. Orice depășire a nivelului relevant trebuie să conducă la analize suplimentare, ori de câte ori se consideră corespunzător;

j) provine de la animale sau de la carcase ce conțin reziduuri de substanțe interzise ori de la animale ce au fost tratate cu substanțe interzise, fără să aducă atingere altor reglementări ale legislației comunitare specifice transpuse în legislația națională;

k) constă din ficatul și rinichii unor animale cu vârsta mai mare de 2 ani care provin din regiuni unde implementarea planurilor autorizate în conformitate cu norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2001, ce transpune Directiva nr. 96/23/CE, a depistat prezența generalizată de metale grele în mediu;

l) a fost tratată în mod ilegal cu substanțe de decontaminare;

m) a fost tratată în mod ilegal cu radiații ionizante sau cu raze UV;

n) conține corpi străini (cu excepția materialelor utilizate pentru vânarea animalului, în cazul vânatului sălbatic);

o) depășește nivelurile de radioactivitate maxime permise, prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică;

p) indică modificări morfopatologice, anomalii de consistență, sângerare insuficientă (cu excepția vânatului sălbatic) sau modificări organoleptice, în special un miros sexual pronunțat;

q) provine de la animale emaciate;

r) conține materiale de risc specific, cu excepția celor prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică;

s) indică prezența unor resturi de pământ, de fecale sau de alți contaminanți;

t) conține sânge ce poate constitui un risc pentru sănătatea publică ori pentru sănătatea animalelor, datorită stării de sănătate a animalului de la care provine sau contaminării produse în timpul procesului de tăiere;

u) conform opiniei medicului veterinar oficial, după examinarea tuturor informațiilor relevante, carnea poate constitui un risc pentru sănătatea publică ori pentru sănătatea animalelor, sau este, din orice alt motiv, necorespunzătoare pentru consum uman.

(2) Medicul veterinar oficial poate impune condiții privind utilizarea cărnii provenite de la animale care au fost supuse tăierii de necesitate în afara abatorului.

SECȚIUNEA a 3-a

Responsabilitățile și frecvența controalelor

CAPITOLUL I

Auxiliari oficiali

Auxiliarii oficiali pot să asiste medicul veterinar oficial pentru îndeplinirea tuturor atribuțiilor ce sunt subiect al următoarelor restricții și al oricăror reguli specifice prevăzute de secțiunea a 4-a:

1. în legătură cu atribuțiile de audit, auxiliarii oficiali pot numai să colecteze informații privind bune practici de igienă și proceduri bazate pe HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point);

2. în legătură cu inspecția ante-mortem și controalele privind protecția și bunăstarea animalelor, auxiliarii oficiali pot să facă numai un control inițial al animalelor și să ajute la activități strict practice;

3. în legătură cu inspecția post-mortem, medicul veterinar oficial trebuie să controleze în mod regulat activitatea auxiliarilor oficiali, iar în cazul unor animale supuse tăierii de necesitate în afara abatorului, să efectueze personal inspecția.

CAPITOLUL II

Frecvența controalelor

(1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că, în fapt, cel puțin un medic veterinar oficial este prezent:

a) în abatoare, pe toată durata atât a inspecției ante-mortem, cât și a celei post-mortem;

b) în întreprinderi de manipulare a vânatului, pe toată durata inspecției post-mortem.

(2) Totuși, autoritatea competentă poate să adapteze această abordare pentru anumite abatoare și întreprinderi de manipulare a vânatului, identificate în baza unei analize de risc și în conformitate cu criteriile stabilite în relație directă cu art. 17 pct. 3 din regulile specifice, dacă există astfel de cazuri. În astfel de cazuri:

a) medicul veterinar oficial nu este necesar să fie prezent în abator în momentul efectuării inspecției ante-mortem, dacă;

(i) un medic veterinar oficial sau un medic veterinar de liberă practică împuternicit a efectuat inspecția ante-mortem în exploatarea de proveniență, a verificat informațiile referitoare la lanțul alimentar și a comunicat rezultatele controlului auxiliarului oficial de la abator;

- (ii) auxiliarul oficial din abator are certitudinea că informațiile referitoare la lanțul alimentar nu indică nici o posibilă problemă pentru siguranța alimentelor și că starea generală de sănătate și bunăstare a animalelor este satisfăcătoare;
 - (iii) medicul veterinar oficial are certitudinea că auxiliarul oficial efectuează în mod corespunzător controalele;
- b) medicul veterinar oficial nu este necesar să fie prezent pe toată durata efectuării inspecției post-mortem, dacă:

- (i) un auxiliar oficial realizează inspecția post-mortem și pune separat carnea cu anomalii și toată cealaltă carne provenită de la același animal;
- (ii) medicul veterinar oficial inspectează ulterior, în totalitate, o astfel de carne;
- (iii) auxiliarul oficial își documentează procedurile și constatările într-o manieră ce permite medicului veterinar oficial să se convingă de faptul că s-au respectat standardele.

În cazul păsărilor și al animalelor lagomorfe, auxiliarul oficial poate să respingă carnea cu anomalii, iar în baza secțiunii a 4-a, nu mai este necesar ca medicul veterinar oficial să inspecteze în mod sistematic și în totalitate o astfel de carne.

(3) Nu se aplică flexibilitatea prevăzută la alin. (2):

- a) animalelor care au fost supuse tăierii de necesitate;
- b) animalelor suspectate a avea o boală sau o afecțiune ce ar putea afecta în mod nefavorabil sănătatea umană;
- c) animalelor din specia bovine provenind din efective ce nu au fost declarate oficial libere de tuberculoză;
- d) animalelor din speciile bovine, ovine și caprine provenind din efective ce nu au fost declarate oficial libere de bruceloză;
- e) în cazul unui focar al unei boli prevăzute de lista A sau, atunci când se consideră corespunzător, de lista B a OIE. Aceasta se referă la animale susceptibile de o anumită boală care provin dintr-o anumită regiune, după cum se definește la art. 2 din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 noiembrie 2002, ce transpune Directiva Consiliului nr. 64/432/CEE;
- f) când sunt necesare controale stricte pentru a se ține cont de boli emergente sau, în mod deosebit, de cele prevăzute de lista B a OIE.

(4) În unitățile de tranșare, autoritatea competentă trebuie să se asigure că un medic veterinar oficial sau un auxiliar oficial este prezent, atunci când se prelucrează carnea, cu o frecvență corespunzătoare realizării obiectivelor prezentei hotărâri.

CAPITOLUL III

Implicarea personalului din abator

A. Responsabilități specifice privind producția de carne de pasăre și de animale lagomorfe

Autoritatea competentă poate permite personalului din abator să preia activitățile auxiliarilor oficiali pentru controlul producției de carne de pasăre și de iepure, în baza următoarelor condiții:

a) Atunci când întreprinderea a respectat bunele practici de igienă în conformitate cu art. 4 alin. (4) din regulile specifice, precum și procedura HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) de cel puțin 12 luni, autoritatea competentă poate autoriza personalul întreprinderii care a fost instruit în același mod ca și asistenții oficiali și a promovat aceeași examinare să îndeplinească atribuțiile auxiliarilor oficiali și să facă parte din colectivul de inspecție independent al autorității competente, sub supravegherea, îndrumarea și responsabilitatea medicului veterinar oficial.

În aceste circumstanțe, medicul veterinar oficial trebuie să fie prezent la examinările ante-mortem și post-mortem, trebuie să supervizeze aceste activități și să efectueze în mod regulat teste de performanță, pentru a se asigura că activitățile desfășurate în abator întrunesc criteriile specifice stabilite de autoritatea competentă și trebuie să documenteze rezultatele acelor teste de performanță.

Trebuie să fie stabilite reguli detaliate pentru testele de performanță, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 17 din regulile specifice. Atunci când nivelul de igienă al întreprinderii este afectat de activitatea acestui personal, atunci când acest personal nu își îndeplinește atribuțiile în mod corespunzător sau când, în general, acest personal își desfășoară activitatea într-o manieră pe care autoritatea competentă o consideră necorespunzătoare, acest personal trebuie să fie înlocuit de auxiliari oficiali.

Responsabilitățile pentru producție și inspecție în întreprindere trebuie să fie separate și orice întreprindere care dorește să utilizeze inspectorii proprii ai întreprinderii trebuie să posede certificare recunoscută internațional.

b) Autoritatea competentă trebuie să decidă, în principiu și de la caz la caz, dacă să permită implementarea sistemului descris anterior. Atunci când autoritatea competentă decide, în principiu, în favoarea acestui sistem, aceasta trebuie să informeze Comisia Europeană cu privire la acea decizie și la condițiile asociate acesteia. Pentru operatorii cu activitate în domeniul alimentar din România care implementează sistemul, utilizarea actuală a sistemului este opțională. Operatorii cu activitate în domeniul alimentar nu trebuie să fie forțați de către autoritatea competentă să introducă sistemul descris aici.

Atunci când autoritatea competentă nu este convinsă că operatorul cu activitate în domeniul alimentar respectă cerințele, sistemul nu trebuie să fie implementat în acea întreprindere. Pentru a se evalua acest aspect, autoritatea competentă trebuie să efectueze o analiză a înregistrărilor de producție și de inspecție, a tipului de activități efectuate în întreprindere, a istoriei conformității cu regulile, a expertizei, a atitudinii profesionale și a simțului responsabilității personalului abatorului privind siguranța alimentelor, împreună cu alte informații relevante.

B. Atribuții specifice de prelevare de probe și de testare

Personalul abatorului care a fost instruit sub supravegherea medicului veterinar oficial poate, sub responsabilitatea și supravegherea medicului veterinar oficial, să îndeplinească atribuții specifice de prelevare de probe și de testare, cu referire la animale din toate speciile.

CAPITOLUL IV Calificări profesionale

A. Medici veterinari oficiali

(1) Autoritatea competentă poate să numească în calitate de medic veterinar oficial numai medici veterinari care au trecut un test ce întrunește cerințele alin. (2).

(2) Autoritatea competentă trebuie să asigure condițiile necesare pentru testare. Testarea trebuie să confirme cunoașterea următoarelor subiecte, până la un anumit nivel, depinzând de experiența și de calificările medicului veterinar:

a) legislație națională și legislație comunitară referitoare la sănătatea publică veterinară, siguranța alimentelor, sănătatea animalelor, protecția și bunăstarea animalelor și produsele medicinale veterinare;

b) principii ale politicii agricole comune, măsuri de piață, subsidii la export și detectarea fraudei (incluzând contextul global: OMC, SPS, Codex Alimentarius, OIE);

c) aspecte esențiale pentru prelucrarea și tehnologia alimentelor;

d) principii, concepte și metode de bune practici de fabricare și de management al calității;

e) management al calității în prerescoltare (bune practici agricole);

f) promovarea și utilizarea igienei alimentare, siguranței alimentelor (bune practici de igienă);

g) principii, concepte și metode de analiză de risc;

h) principii, concepte și metode ale HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point), utilizarea HACCP pe întregul parcurs al lanțului alimentar de producție;

i) prevenirea și controlul riscurilor induse de toxinfecțiile alimentare în relație cu sănătatea umană;

j) dinamica infecției și intoxicației în populație;

k) diagnostic epidemiologic;

l) sisteme de monitorizare și de supraveghere;

m) evaluarea și auditarea sistemelor de reglementare a managementului siguranței alimentare;

n) principii și aplicații de diagnostic ale metodelor moderne de testare;

o) tehnologia informațiilor și a comunicațiilor în relație cu sănătatea publică veterinară;

p) operare manuală a datelor și aplicații de biostatistică;

q) investigații ale focarelor de toxinfecții alimentare la oameni;

r) aspecte relevante privind encefalopatiile spongiforme transmisibile;

s) protecția și bunăstarea animalelor la nivelul producției, transportului și tăierii;

t) aspecte de mediu corelate cu producerea de alimente (incluzând gestionarea deșeurilor);

u) principiul precauției și consumatorii la care se referă acesta;

v) principii de instruire a personalului care lucrează în lanțul de producție.

Candidații pot să dobândească cunoștințele cerute, ca parte a instruirii veterinare de bază a acestora sau prin instruirea însoțită ori ca experiență profesională dobândită după calificarea de medic veterinar. Autoritatea competentă poate decide ca diferitele testări să țină cont de experiența și pregătirea candidaților. Totuși, când autoritatea competentă are certitudinea că un candidat a dobândit toate cunoștințele cerute, ca parte a gradului universitar sau prin pregătire continuă rezultată dintr-o calificare postuniversitară, aceasta poate să renunțe la solicitarea unui test.

(3) Medicul veterinar oficial trebuie să aibă aptitudini pentru cooperare multidisciplinară.

(4) În plus, fiecare medic veterinar oficial trebuie să fie supus unei instruirii practice pentru o perioadă de probă de cel puțin 200 de ore, înainte să înceapă să lucreze independent. În această perioadă candidatul urmează să lucreze sub supravegherea unor medici veterinari care își desfășoară activitatea în abatoare, în unități de tranșare, la posturi de inspecție pentru carnea proaspătă și în exploatații. Instruirea trebuie să implice, în special, auditul sistemelor de management pentru siguranța alimentelor.

(5) Medicul veterinar oficial trebuie să-și actualizeze cunoștințele și să fie la curent cu noutățile în domeniu, prin activități regulate de instruire și prin consultarea literaturii de specialitate. Medicul veterinar oficial trebuie să participe în fiecare an la activități de pregătire continuă, ori de câte ori este posibil.

(6) Medicii veterinari numiți deja ca medici veterinari oficiali trebuie să aibă cunoștințe adecvate privind subiectele prevăzute la alin. (2). Atunci când este necesar, aceștia urmează să-și însușească aceste cunoștințe prin activități de pregătire continuă. Autoritatea competentă trebuie să prevadă aceasta în mod expres.

(7) Fără să se ia în considerație prevederile alin. (1)–(6), autoritatea competentă poate să stabilească reguli specifice pentru medicii veterinari oficiali care lucrează pe baza unui contract de muncă pe durată determinată și care sunt responsabili de inspectarea întreprinderilor cu capacitate mică.

B. Auxiliari oficiali

(1) Autoritatea competentă poate să numească, în fapt, ca auxiliari oficiali numai persoane care au fost supuse unei instruirii și au trecut o testare în conformitate cu cerințele de mai jos.

(2) Autoritatea competentă trebuie să asigure condițiile necesare pentru astfel de testări. Pentru a fi eligibili pentru aceste testări, candidații trebuie să dovedească faptul că au făcut:

a) cel puțin 500 de ore de instruire teoretică și cel puțin 400 de ore de instruire practică, acoperind domeniile prevăzute la alin. (5);

b) o astfel de instruire suplimentară după cum este solicitată pentru a se permite auxiliarilor oficiali să-și îndeplinească îndatoririle în mod competent.

(3) Instruirea practică la care se referă alin. (2) lit. a) trebuie să aibă loc în abatoare și în unități de tranșare, sub supravegherea unui medic veterinar oficial, precum și în exploatații și în alte întreprinderi relevante.

(4) Instruirea și testele trebuie să se refere în principal la carnea roșie sau la carnea de pasăre. Totuși, persoanele care sunt instruite pentru una dintre cele două categorii și au trecut testarea trebuie să efectueze numai o instruire pe termen scurt pentru a trece testarea pentru cealaltă categorie. Atunci când se consideră corespunzător, instruirea și testarea trebuie să se refere la vânat sălbatic, la vânat de fermă și la animale lagomorfe.

(5) Instruirea pentru auxiliarii oficiali trebuie să cuprindă următoarele subiecte, iar testările trebuie să confirme cunoașterea acestora:

a) în relație cu exploatațiile:

(i) partea teoretică:

(a) familiarizare cu organizarea agriculturii, metode de producție, comerț internațional etc.;

(b) bune practici de administrație în zootehnie;

(c) cunoștințe de bază despre boli, în special despre zoonoze — virusuri, bacterii, paraziți etc.;

- (d) monitorizarea bolii, utilizarea medicamentelor și vaccinurilor, testarea reziduurilor;
- (e) igienă și inspecție de sănătate;
- (f) protecția și bunăstarea animalelor de fermă și în timpul transportului;
- (g) cerințe de mediu — în clădiri, în ferme și în general;
- (h) legi, reglementări și prevederi administrative;
- (i) preocupările consumatorului și controlul calității;
- (ii) partea practică:
- (a) vizite în exploatații de diferite tipuri și care utilizează diferite metode de creștere;
- (b) vizite în întreprinderi de producție;
- (c) observarea procedurilor de încărcare și descărcare a animalelor;
- (d) demonstrații de laborator;
- (e) controale veterinare;
- (f) documentare;
- (b) în relație cu abatoarele și unitățile de tranșare:
- (i) partea teoretică:
- (a) familiarizare cu organizarea industriei cărnii, metodele de producție, comerț internațional și tehnologia de tăiere și de tranșare;
- (b) cunoștințe de bază de igienă și bune practici de igienă și, în special, igienă industrială, igiena tăierii, igiena tranșării și depozitării, igiena muncii;
- (c) HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) și auditul procedurilor bazate pe HACCP;
- (d) protecția și bunăstarea animalelor la descărcare după transport și la abator;
- (e) cunoștințe de bază de anatomie și fiziologie a animalelor de măcelărie;
- (f) cunoștințe de bază de patologie a animalelor de măcelărie;
- (g) cunoștințe de bază de anatomie patologică a animalelor de măcelărie;
- (h) cunoștințe relevante privind encefalopatiile spongiforme transmisibile, alte zoonoze și agenții zoonotici importanți;
- (i) cunoștințe despre metodele și procedurile pentru tăierea, inspecția, pregătirea, ambalarea, împachetarea și transportul cărnii proaspete;
- (j) cunoștințe de bază de microbiologie;
- (k) inspecție ante-mortem;
- (l) examinare pentru trichină;
- (m) inspecție post-mortem;
- (n) atribuții administrative;
- (o) cunoștințe privind legile, reglementările și prevederile administrative;
- (p) procedura de prelevare de probe;
- (q) aspecte privind fraudă;
- (ii) partea practică:
- (a) identificarea animalelor;
- (b) controlul vârstei;
- (c) inspecția și evaluarea animalelor tăiate;
- (d) inspecția post-mortem la abator;
- (e) examinarea pentru trichină;
- (f) identificarea speciilor de animale prin examinarea părților caracteristice ale animalului;
- (g) identificarea și comentarii privind părți ale animalelor tăiate la care s-au produs modificări;
- (h) controlul igienei, incluzând auditul bunelor practici de igienă și al procedurilor bazate pe HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point);
- (i) înregistrarea rezultatelor inspecției ante-mortem;
- (j) prelevarea de probe;

(k) trasabilitatea cărnii;

(l) documentare.

(6) Auxiliarii oficiali trebuie să-și actualizeze cunoștințele, să fie la curent cu noutățile în domeniu, prin activități regulate de pregătire continuă și prin consultarea literaturii de specialitate. Auxiliarul oficial trebuie să participe în fiecare an la activități de pregătire continuă, ori de câte ori este posibil.

(7) Persoanele numite deja ca auxiliar oficial trebuie să aibă cunoștințe adecvate privind subiectele prevăzute la alin. (5). Când este necesar, acestea trebuie să dobândească aceste cunoștințe prin activități de pregătire continuă. Autoritatea competentă trebuie să stabilească prevederi adecvate în această privință.

(8) Totuși, atunci când auxiliarii oficiali efectuează numai prelevare de probe și analiză cu referire la examinări pentru trichină, autoritatea competentă trebuie să se asigure numai de faptul că aceștia primesc o instruire corespunzătoare pentru îndeplinirea acestor atribuții.

SECȚIUNEA a 4-a

Cerințe specifice

CAPITOLUL I Bovine domestice

A. Animale din specia bovine cu vârsta sub 6 săptămâni

Carcasele și organele de bovine cu vârsta sub 6 săptămâni trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție post-mortem:

1. inspecția vizuală a capului și a gâtului, incizia și examinarea limfonodulilor retrofaringieni (*Lnn. retropharyngiales*), inspecția cavității bucale și a zonei faringolaringiene, palparea limbii, îndepărtarea tonsilelor;

2. inspecția vizuală a pulmonilor, a traheii și a esofagului, palparea pulmonilor, incizia și examinarea limfonodulilor bronhici și a celor mediastinali (*Lnn. bifurcationes, eparteriales și mediastinales*). Traheea și principalele ramificații ale bronhiilor trebuie să fie deschise longitudinal, iar pulmonii trebuie să fie incizați în treimea posterioară a acestora, perpendicular pe axele principale ale acestora. Aceste incizii nu sunt necesare atunci când pulmonii sunt excluși de la consum uman;

3. inspecția vizuală a pericardului și a cordului, ultimul fiind incizat în lungime pentru a se deschide ventriculele și a se secționa septul interventricular;

4. inspecția vizuală a diafragmei;

5. inspecția vizuală a ficatului și a limfonodulilor hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*), palparea și, dacă este necesar, incizia ficatului și a limfonodulilor acestuia;

6. inspecția vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului, a limfonodulilor gastrici și mezenterici (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales și caudales*), palparea și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor gastrici și mezenterici;

7. inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea splinei;

8. inspecția vizuală a rinichilor și, dacă este necesar, incizia acestora și a limfonodulilor renali (*Lnn. reiales*);

9. inspecția vizuală a pleurei și peritoneului;

10. inspecția vizuală și palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor. În caz de dubiu, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile trebuie să fie deschise, iar lichidul sinovial examinat.

B. Animale din specia bovine în vârstă de peste 6 săptămâni

Carcasele și organele bovinelor în vârstă de peste 6 săptămâni trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție post-mortem:

1. inspecția vizuală a capului și a gâtului, incizia și examinarea limfonodulilor submandibulari, retrofaringieni și parotidieni (*Lnn. retropharyngiales*, *Lnn. mandibulares* și *Lnn. parotidei*), examinarea mușchilor maseteri externi în care trebuie să fie făcute două incizii paralele cu mandibula și a mușchilor maseteri interni (mușchii pterigoidieni interni) ce trebuie să fie incizați de-a lungul unui plan. Limba trebuie să fie detașată pentru a se permite o inspecție vizuală detaliată a cavității bucale și a zonei faringolaringiene ce trebuie să fie inspectată vizual și palpată. Tonsilele trebuie să fie îndepărtate;

2. inspecția traheii și a esofagului, examinarea vizuală și palparea pulmonilor, incizia și examinarea limfonodulilor bronhici și mediastinali (*Lnn. bifucationes*, *eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații ale bronhiilor trebuie să fie deschise în lungime și pulmonii trebuie să fie incizați în treimea posterioară a acestora, perpendicular pe axele principale ale acestora. Aceste incizii nu sunt necesare atunci când pulmonii sunt excluși de la consum uman;

3. inspecția vizuală a pericardului și a cordului, ultimul fiind incizat în lungime pentru a se deschide ventriculele și a se secționa septul interventricular;

4. inspecția vizuală a diafragmei;

5. inspecția vizuală și palparea ficatului și a limfonodulilor hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*), incizia suprafeței gastrice a ficatului și la baza lobului caudat pentru a se examina canalele biliare;

6. inspecția vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului, a limfonodulilor gastrici și mezenterici (*Lnn. gastrici*, *mesenterici*, *craniales* și *caudales*), palparea și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor gastrici și mezenterici;

7. inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea splinei;

8. inspecția vizuală a rinichilor și, dacă este necesar, incizia acestora și a limfonodulilor renali (*Lnn. reiales*);

9. inspecția vizuală a pleurei și peritoneului;

10. inspecția vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, dacă nu a fost deja îndepărtat);

11. inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea și incizia ugerului și a limfonodulilor acestuia (*Lnn. supramammarii*). În cazul vacilor, fiecare jumătate de uger trebuie să fie deschisă în lungime, trebuie să se facă o incizie profundă până la sinusurile lactofore (*sinus lactiferes*), iar limfonodulii mamari trebuie să fie incizați, cu excepția cazului în care ugerul este exclus de la consum uman.

CAPITOLUL II

Ovine și caprine domestice

Carcasele și organele de ovine și caprine domestice trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție post-mortem:

1. inspecția vizuală a capului după jupuire și, în caz de dubiu, examinarea gâtului, a cavității bucale, a limbii și a limfonodulilor retrofaringieni și parotidieni. Fără a se aduce atingere regulilor de sănătate a animalelor, aceste examinări nu sunt necesare dacă autoritatea competentă este capabilă să garanteze că, în fapt, capul, incluzând limba și creierul, va fi exclus de la consum uman;

2. inspecția vizuală a pulmonilor, a traheii și a esofagului, palparea pulmonilor și a limfonodulilor bronhici și mediastinali (*Lnn. bifucationes*, *eparteriales* și *mediastinales*). În caz de dubiu, aceste organe și limfonodulii trebuie să fie incizați și examinați;

3. inspecția vizuală a pericardului și a cordului. În caz de dubiu, cordul trebuie să fie incizat și examinat;

4. inspecția vizuală a diafragmei;

5. inspecția vizuală a ficatului și a limfonodulilor hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*), palparea ficatului și a limfonodulilor acestuia, incizia suprafeței gastrice a ficatului pentru a se examina canalele biliare;

6. inspecția vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului și limfonodulilor gastrici și mezenterici (*Lnn. gastrici*, *mesenterici*, *craniales* și *caudales*);

7. inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea splinei;

8. inspecția vizuală a rinichilor și, dacă este necesar, incizia acestora și a limfonodulilor renali (*Lnn. reiales*);

9. inspecția vizuală a pleurei și peritoneului;

10. inspecția vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, dacă acesta nu a fost deja îndepărtat);

11. inspecția vizuală a ugerului și a limfonodulilor acestuia;

12. inspecția vizuală și palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor la animalele tinere. În caz de dubiu, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile deschise. Lichidul sinovial trebuie să fie examinat.

CAPITOLUL III

Solipede domestice

Carcasele și organele de solipede trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție post-mortem:

1. inspecția vizuală a capului și, după detașarea limbii, a gâtului, palparea și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor submandibulari, a celor retrofaringieni și a celor parotidieni (*Lnn. retropharyngiales*, *mandibulares* și *parotidei*). Limba trebuie să fie liberă pentru a se permite o inspecție vizuală detaliată a cavității bucale și a zonei faringolaringiene, ce trebuie să fie inspectate vizual și palpate. Tonsilele trebuie să fie îndepărtate;

2. inspecția vizuală a pulmonilor, a traheii și esofagului, palparea pulmonilor, palparea și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor bronhici și mediastinali (*Lnn. bifucationes*, *eparteriales* și *mediastinales*). Traheea și principalele ramificații ale bronhiilor trebuie să fie deschise în lungime, iar pulmonii trebuie să fie incizați în treimea posterioară a acestora, perpendicular pe axele principale ale acestora. Totuși, aceste incizii nu sunt necesare atunci când pulmonii sunt excluși de la consum uman;

3. inspecția vizuală a pericardului și a cordului, ultimul fiind incizat în lungime pentru a se deschide ventriculele și a se secționa septul interventricular;

4. inspecția vizuală a diafragmei;

5. inspecția vizuală, palparea și, dacă este necesar, incizia ficatului și a limfonodulilor hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*);

6. inspecția vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului și a limfonodulilor gastrici și mezenterici (*Lnn. gastrici*, *mesenterici*, *craniales* și *caudales*), incizia, dacă este necesar, a limfonodulilor gastrici și mezenterici;

7. inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea splinei;

8. inspecția vizuală și palparea rinichilor, incizia, dacă este necesar, a rinichilor și a limfonodulilor renali (*Lnn. reiales*);

9. inspecția vizuală a pleurei și a peritoneului;

10. inspecția vizuală a organelor genitale la armăsari (exceptând penisul, dacă nu a fost deja îndepărtat) și la iepe;

11. inspecția vizuală a mamelei și a limfonodulilor acesteia (*Lnn. supramammarii*) și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor supramamari;

12. inspecția vizuală și palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor animalelor tinere. În caz de dubiu, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile deschise, iar lichidul sinovial trebuie să fie examinat;

13. toți caii suri sau albi trebuie să fie inspecți pentru melanoză și melanomatoză, prin examinarea mușchilor și a limfonodulilor subromboidali (*Lnn. subhomoidei*) de sub cartilajul subscapular, după secționarea inserției unei spete. Rinichii trebuie să fie decapsulați și examinați printr-o incizie pe toată lungimea lor.

CAPITOLUL IV

Porcine domestice

A. Inspecția ante-mortem

(1) Autoritatea competentă poate să decidă ca porcinele destinate tăierii să fie supuse inspecției ante-mortem la exploatarea de proveniență. În acest caz, tăierea unui lot de porcine dintr-o exploatare poate să fie autorizată numai dacă:

a) acesta este însoțit de certificatul de sănătate prevăzut la cap. X lit. A;

b) există conformitate cu cerințele alin. (2)–(5).

(2) Inspecția ante-mortem la exploatarea de proveniență trebuie să cuprindă:

a) controale referitoare la înregistrări sau documente din exploatare, incluzând informații cu referire la lanțul alimentară;

b) examinarea porcinelor pentru a se determina dacă:

(i) acestea suferă de o boală sau de o afecțiune ce poate fi transmisă animalelor ori oamenilor prin manipulare sau consum de carne ori care se comportă, individual sau în colectiv, într-un mod ce indică faptul că poate apărea o astfel de boală;

(ii) acestea manifestă o perturbare a comportamentului general sau semne de boală ce pot să facă improprie pentru consum uman carnea de la acestea; sau

(iii) există o dovadă sau motive pentru a se suspecta faptul că acestea pot conține reziduuri chimice peste limitele prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară ori reziduuri de substanțe interzise.

(3) Un medic veterinar oficial sau un medic veterinar de liberă practică împuternicit trebuie să efectueze inspecția ante-mortem la exploatare. Porcinele urmează să fie trimise direct la abator și nu trebuie să fie amestecate cu alte porcine.

(4) Inspecția ante-mortem de la abator trebuie să cuprindă numai:

a) un control al identificării animalelor;

b) o examinare în masă pentru a se stabili dacă există conformitate cu regulile de protecție și bunăstare a animalelor și dacă sunt prezente semne ale oricărei

afecțiuni ce ar putea afecta în mod nefavorabil sănătatea oamenilor și a animalelor. Un auxiliar oficial poate realiza această evaluare în masă.

(5) Când porcii nu sunt tăiați în decurs de 3 zile de la eliberarea certificatului de sănătate prevăzut la alin. (1) lit. a):

a) dacă porcii nu sunt livrați din exploatarea de proveniență spre abator, aceștia urmează să fie reexaminați și se eliberează un nou certificat de sănătate;

b) dacă porcii sunt în drum spre sau sunt deja la abator, tăierea poate fi autorizată din moment ce a fost evaluat motivul întârzierii, cu condiția ca aceștia să fie supuși unei inspecții ante-mortem suplimentare.

B. Inspecția post-mortem

(1) Carcasele și organele de porcine, altele decât cele la care se referă alin. (2), trebuie să fie supuse următoarelor proceduri de inspecție post-mortem:

a) inspecția vizuală a capului și a gâtului, incizia și examinarea limfonodulilor submandibulari (*Lnn. mandibulares*), inspecția vizuală a cavității bucale, a zonei faringolaringiene și a limbii;

b) inspecția vizuală a pulmonilor, a traheii și a esofagului, palparea pulmonilor și a limfonodulilor bronhici și mediastinali (*Lnn. bifucationes, eparteriales și mediastinales*). Traheea și principalele ramificații ale bronhiilor trebuie să fie deschise în lungime, iar pulmonii trebuie să fie incizați în treimea posterioară a acestora, perpendicular pe axele principale ale acestora. Aceste incizii nu sunt necesare dacă pulmonii sunt excluși de la consum uman;

c) inspecția vizuală a pericardului și a cordului, ultimul fiind incizat în lungime pentru a se deschide ventriculele și a se secționa septul interventricular;

d) inspecția vizuală a diafragmei;

e) inspecția vizuală a ficatului și a limfonodulilor hepatici și pancreatici (*Lnn. portales*), palparea ficatului și a limfonodulilor acestuia;

f) inspecția vizuală a tractusului gastrointestinal, a mezenterului, a limfonodulilor gastrici și a celor mezenterici (*Lnn. gastrici, Lnn. mesenterici, Lnn. craniales și Lnn. caudales*), palparea și, dacă este necesar, incizia limfonodulilor gastrici și mezenterici;

g) inspecția vizuală și, dacă este necesar, palparea splinei;

h) inspecția vizuală a rinichilor și, dacă este necesar, incizia acestora și a limfonodulilor renali (*Lnn. reiales*);

i) inspecția vizuală a pleurei și a peritoneului;

j) inspecția vizuală a organelor genitale (cu excepția penisului, dacă nu a fost deja îndepărtat);

k) inspecția vizuală a mamelei și a limfonodulilor acesteia (*Lnn. supramammarii*), incizia limfonodulilor supramamari la scoafe;

l) inspecția vizuală și palparea regiunii ombilicale și a articulațiilor la animalele tinere. În caz de dubiu, regiunea ombilicală trebuie să fie incizată și articulațiile deschise.

(2) Autoritatea competentă poate să decidă, în baza datelor epidemiologice sau a altor date din exploatare, ca porcinele la îngrășat ce sunt adăpostite în condiții controlate în sisteme integrate de producție, din momentul în care trebuie să fie înțarcate, în unele sau în toate cazurile la care se referă alin. (1), să fie supuse numai inspecției vizuale.

CAPITOLUL V

Păsări

A. **Inspekția ante-mortem**

(1) Autoritatea competentă poate decide ca păsările destinate tăierii să fie supuse inspecției ante-mortem la exploatarea de proveniență. În acest caz, tăierea unui lot de păsări dintr-o exploatare poate să fie autorizată numai dacă:

a) lotul este însoțit de certificatul de sănătate prevăzut de cap. X lit. A;

b) există conformitate cu cerințele alin. (2)–(5).

(2) Inspekția ante-mortem la exploatarea de proveniență trebuie să cuprindă:

a) controale referitoare la înregistrări sau documente din exploatare, incluzând informații cu referire la lanțul alimentară;

b) inspekția lotului pentru a se stabili dacă păsările:

(i) suferă de o boală sau de o afecțiune ce poate fi transmisă animalelor ori oamenilor prin manipulare sau consum de carne ori dacă se comportă într-un mod ce indică faptul că poate apărea o astfel de boală;

(ii) manifestă o perturbare a comportamentului general sau semne de boală ce pot să determine caracterul impropriu pentru consum uman al cărnii acestora; sau

(iii) prezintă semne că acestea pot conține reziduuri chimice peste limitele stabilite de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică sau reziduuri de substanțe interzise.

(3) Un medic veterinar oficial sau un medic veterinar de liberă practică împuternicit trebuie să efectueze inspekția ante-mortem la exploatare.

(4) Este necesar ca inspekția ante-mortem de la abator să cuprindă numai:

a) un control al identificării animalelor;

b) o examinare în masă pentru a se stabili dacă există conformitate cu regulile de protecție și bunăstare a animalelor și dacă sunt prezente semne ale oricărei îmbolnăviri ce ar putea afecta în mod nefavorabil sănătatea oamenilor și a animalelor. Un auxiliar oficial poate realiza această evaluare în masă.

(5) Când păsările nu sunt tăiate în decurs de 3 zile de la emiterea certificatului de sănătate la care se referă alin. (1) lit. a):

a) dacă lotul nu a părăsit exploatarea de proveniență către abator, acesta urmează să fie reexaminat și se emite un nou certificat de sănătate;

b) dacă lotul este în drum către sau este deja la abator, tăierea poate fi autorizată din moment ce s-a evaluat motivul întârzierii, cu condiția ca lotul să fie reexaminat.

(6) Când inspekția ante-mortem nu este efectuată la exploatare, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze inspekția lotului la abator.

(7) Dacă păsările prezintă simptome clinice ale unei boli, acestea nu pot fi tăiate pentru consum uman. Totuși, uciderea acestor păsări pe linia de tăiere poate să aibă loc la sfârșitul procesului normal de tăiere, dacă se iau măsuri de precauție pentru a se evita riscul răspândirii de organisme patogene și pentru a se curăța și dezinfecta facilitățile imediat după ucidere.

(8) În cazul păsărilor crescute pentru producerea de „ficat gras“ și al celor tăiate la exploatarea de proveniență și eviscerate cu întârziere, inspekția ante-mortem urmează să fie efectuată în conformitate cu alin. (2) și (3). Un

certificat în conformitate cu modelul stabilit la lit. C trebuie să însoțească carcacele neeviscerate la abator sau la unitatea de tranșare.

B. **Inspekția post-mortem**

(1) Toate păsările trebuie să fie supuse unei inspecții post-mortem, în conformitate cu secțiunile 1 și a 3-a. În plus, medicul veterinar oficial realizează personal următoarele controale:

a) inspekția zilnică a viscerelor și cavităților corpului la un eșantion reprezentativ de păsări;

b) o inspekție detaliată a unei probe prelevate randomizat din fiecare lot de păsări cu aceeași proveniență sau părți de păsări ori păsări întregi declarate improprie pentru consum uman ca urmare a inspecției post-mortem;

c) orice investigație ulterioară necesară atunci când există motive de a se suspiciiona faptul că, în fapt, carnea provenită de la păsările respective poate fi improprie pentru consum uman.

(2) În cazul păsărilor crescute pentru producerea de „ficat gras“ și al celor tăiate la exploatarea de proveniență și eviscerate cu întârziere, inspekția post-mortem trebuie să includă un control al certificatului ce însoțește carcacele, conform modelului de mai jos.

Când astfel de carcace sunt transportate direct de la exploatare la o unitate de tranșare, inspekția post-mortem trebuie să aibă loc la unitatea de tranșare.

C. **Model de certificat de sănătate**C. *Specimen health certificate*

**CERTIFICAT DE SĂNĂTATE
pentru păsările destinate producerii de „ficat gras“ și
pentru păsările tăiate la exploatarea de proveniență,
eviscerate cu întârziere**

**HEALTH CERTIFICATE
for poultry intended for the production of foie gras and
delayed eviscerated poultry slaughtered at the holding of
provenance**

Serviciul competent

Competent service

Nr.

No.

1. Identificarea carcascelor neeviscerate
1. Identification of uneviscerated carcasses

Specia

Species

Numărul

Number

2. Proveniența carcascelor neeviscerate
2. Provenance of uneviscerated carcasses

Adresa exploatarei

Address of holding

3. Destinația carcascelor neeviscerate
3. Destination of uneviscerated carcasses

Carcacele neeviscerate vor fi transportate la următoarea unitate de tranșare:

The uneviscerated carcasses will be transported to the following cutting plant:

4. Declarație

4. Declaration

Eu, subsemnatul, declar că:

— carcacele neeviscerate descrise anterior provin de la păsări ce au fost examinate înainte de tăiere la exploatarea prevăzută anterior, la

(ora)

(data)

și au fost găsite sănătoase;

— înregistrările și documentele privind aceste animale satisfac cerințele legale și nu interzic tăierea păsărilor.

I, the undersigned, declare that:

— *the unviscerated carcasses described above are of birds which were examined before slaughter on the above-mentioned holding at on (time) (date)*

and found to be healthy;

— *the records and documentation concerning these animals satisfied the legal requirements and do not prohibit slaughter of the birds.*

Emis la (locul)

Done at (place)

la data de (data)

on (date)

Ștampila
Stamp

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau a medicului veterinar de liberă practică împuternicit)
(Signature of the official or approved veterinarian)

CAPITOLUL VI

Animale lagomorfe de fermă

Cerințele pentru păsări trebuie să se aplice și pentru animalele lagomorfe de fermă.

CAPITOLUL VII

Vânat de fermă

A. Inspecția ante-mortem

(1) Inspecția ante-mortem poate fi efectuată la exploatarea de proveniență, atunci când sunt respectate cerințele secțiunii a 3-a din anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

În acest caz, un medic veterinar oficial sau un medic veterinar de liberă practică împuternicit trebuie să efectueze inspecția ante-mortem.

(2) Inspecția ante-mortem la exploatarea trebuie să includă controale referitoare la înregistrări sau documente din exploatarea, incluzând informații cu referire la lanțul alimentară.

(3) Când inspecția ante-mortem are loc cu mai puțin de 3 zile înainte de sosirea animalelor la abator și animalele sunt livrate la abator vii, inspecția ante-mortem de la abator trebuie să cuprindă numai:

a) un control al identificării animalelor;

b) o examinare în masă pentru a se stabili dacă există conformitate cu regulile de protecție și bunăstare a animalelor și dacă sunt prezente semne ale oricărei afecțiuni ce ar putea afecta în mod nefavorabil sănătatea oamenilor și a animalelor.

(4) Un certificat în conformitate cu modelul prezentat la cap. X lit. A trebuie să însoțească animalele vii inspectate la exploatarea. Un certificat în conformitate cu modelul prezentat la cap. X lit. B trebuie să însoțească animalele inspectate și tăiate la exploatarea.

B. Inspecția post-mortem

(1) Această inspecție trebuie să includă palparea și, atunci când se consideră necesar, incizia acelor părți ale animalului la care au apărut schimbări sau care sunt suspecte din orice alt motiv.

(2) Procedurile de inspecție post-mortem descrise pentru animalele din speciile bovine și ovine, porcine domestice și păsări urmează să fie aplicate la speciile corespondente de vânat de fermă.

(3) Când animalele au fost tăiate la exploatarea, medicul veterinar oficial de la abator trebuie să verifice certificatul ce însoțește animalele.

CAPITOLUL VIII

Vânat sălbatic

A. Inspecția post-mortem

(1) Vânatul sălbatic urmează să fie inspectat cât mai curând posibil după primirea acestuia în întreprinderea de manipulare a vânatului.

(2) Medicul veterinar oficial trebuie să țină cont de declarația sau de informațiile pe care le-a furnizat persoana instruită implicată în vânarea animalului, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(3) În timpul inspecției post-mortem, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze:

a) o examinare vizuală a carcasei, a cavităților acesteia și, atunci când se impune, a organelor, cu scopul de:

- (i) detectare a oricăror modificări ce nu sunt cauzate de procesul de vânătoare. În acest scop, diagnosticul poate să se bazeze pe orice informație privind comportamentul animalului înainte de ucidere, pe care a furnizat-o persoana instruită;
- (ii) verificare ca moartea să nu se fi produs din alte cauze decât vânătoare.

Dacă nu poate fi realizată o evaluare numai pe baza examinării vizuale, trebuie să fie efectuată o inspecție mai detaliată într-un laborator;

b) investigarea modificărilor organoleptice;

c) palparea organelor, atunci când se consideră corespunzător;

d) atunci când există motive întemeiate de suspectare a prezenței reziduurilor sau a contaminanților, o analiză prin prelevare de probe pentru reziduuri ce nu rezultă din procesul de vânătoare, incluzând contaminanții ambientali.

Când se efectuează o inspecție mai detaliată în baza unor astfel de suspiciuni, medicul veterinar trebuie să aștepte până când se finalizează inspecția respectivă, înainte de evaluarea întregului vânat ucis în timpul unei partide de vânătoare sau a acelor părți suspectate de a prezenta aceleași modificări;

e) examinarea parametrilor ce indică faptul că, în fapt, carnea prezintă un risc pentru sănătate, incluzând:

- (i) comportament anormal sau perturbare a stării generale a animalului viu, după cum s-a raportat de vânător;
- (ii) prezența generalizată de tumori ori abcese ce afectează diferite organe interne sau mușchi;
- (iii) artrită, orhită, modificări patologice în ficat și splină, inflamația intestinelor sau a regiunii ombilicale;
- (iv) prezența de corpi străini ce nu rezultă din procesul de vânătoare, în cavitățile cadavrului, în stomac sau intestine ori în urină, atunci când

pleura sau peritoneul sunt decolorate (când sunt prezente viscere relevante);

- (v) prezența de paraziți;
- (vi) producerea unei cantități semnificative de gaze în tractusul gastrointestinal, cu decolorarea organelor interne (când aceste viscere sunt prezente);
- (vii) modificări semnificative de culoare, de consistență sau de miros ale țesutului muscular sau ale organelor;
- (viii) fracturi vechi deschise;
- (ix) emaciere și/sau edem generalizat sau localizat;
- (x) aderențe peritoneale sau pleurale recente;
- (xi) alte modificări extensive evidente, cum ar fi putrefacția.

(4) Atunci când medicul veterinar oficial solicită astfel, coloana vertebrală și capul trebuie să fie secționat longitudinal.

(5) În cazul vânatului sălbatic mic neeviscerat imediat dupăucidere, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze o inspecție post-mortem pe un eșantion reprezentativ de animale provenite din aceeași sursă. Atunci când inspecția relevă o boală transmisibilă la oameni sau oricare dintre modificările prevăzute la alin. (3) lit. e), medicul veterinar oficial trebuie să efectueze mai multe controale pe întregul lot pentru a determina dacă acesta trebuie să fie declarat impropriu pentru consum uman sau dacă fiecare carcasă trebuie să fie inspectată individual.

(6) În caz de dubiu medicul veterinar oficial poate realiza orice incizii și inspecții suplimentare ale părților relevante ale animalelor, necesare pentru punerea diagnosticului final.

B. Decizii luate în urma controalelor

În plus față de cazurile prevăzute de secțiunea a 2-a cap. V, carnea ce prezintă în timpul inspecției post-mortem orice modificare prevăzută la alin. (3) lit. e) de la lit. A urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman.

CAPITOLUL IX

Riscuri specifice

A. Encefalopatii spongiforme transmisibile

Controalele oficiale efectuate în relație cu encefalopatii spongiforme transmisibile trebuie să țină cont de cerințele Normei sanitare veterinare privind stabilirea regulilor de prevenire, control și eradicare a unor encefalopatii spongiforme transmisibile, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 144/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Regulamentul 999/2001/CE, precum și de alte prevederi ale legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică.

B. Cisticercoză

(1) Procedurile de inspecție post-mortem descrise la cap. I și IV sunt cerințele minime de examinare pentru cisticercoză la animale din specia bovine în vârstă de peste 6 săptămâni și la porcine. În plus, pot fi utilizate teste serologice specifice. În cazul bovinelor în vârstă de peste 6 săptămâni, nu este obligatorie incizia maseterilor la inspecția post-mortem, când este utilizat un test serologic specific. Aceeași procedură se aplică în situația în care animalele din specia bovine în vârstă de peste

6 săptămâni au fost crescute într-o exploatație certificată oficial ca fiind liberă de cisticercoză.

(2) Carnea infestată cu *cysticercus* urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman. Totuși, când animalul nu este infestat masiv cu *cysticercus*, părțile neinfestate pot fi declarate proprii pentru consum uman după ce au fost supuse unui tratament prin frig.

C. Trichineloză

(1) Trebuie să fie examinate pentru trichineloză carcacele de porcine (domestice, vânat de fermă și vânat sălbatic), de solipede și de alte specii susceptibile la trichineloză, în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică aplicabilă, cu excepția cazului în care legislația respectivă nu prevede altfel.

(2) Carnea de la animalele infestate cu trichină urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman.

D. Morvă

(1) Atunci când se consideră corespunzător, solipelele trebuie să fie examinate pentru morvă. Examinarea pentru morvă a solipedelor trebuie să includă o examinare atentă a membranelor mucoase ale traheii, laringelui, cavității nazale și ale sinusurilor și ramificațiilor acestora, după secționarea capului în plan median și excizia septumului nazal.

(2) Carnea de la cai la care s-a diagnosticat morvă urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman.

E. Tuberculoză

(1) Când animalele au reacționat pozitiv sau neconcludent la tuberculină ori există alte motive pentru suspectarea infecției, acestea urmează să fie tăiate separat de celelalte animale, luându-se măsuri de precauție pentru a se evita riscul de contaminare a altor carcace, a liniei de tăiere și a personalului prezent în abator.

(2) Toată carnea provenită de la animale la care inspecția post-mortem a depistat leziuni de tuberculoză localizate la un număr mare de organe sau la un număr mare de zone ale carcacei urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman. Totuși, când s-a depistat o leziune de tuberculoză în limfonodulii unui singur organ sau într-o parte a carcacei, este necesar să se declare impropriu pentru consum uman numai organul afectat ori acea parte a carcacei și limfonodulii asociați.

F. Bruceloză

(1) Când animalele au reacționat pozitiv sau neconcludent la un test pentru bruceloză ori există alte motive pentru suspectarea infecției, acestea urmează să fie tăiate separat de alte animale, luându-se măsuri de precauție pentru a se evita riscul de contaminare a altor carcace, a liniei de tăiere și a personalului prezent în abator.

(2) Carnea de la animalele la care inspecția post-mortem a depistat leziuni ce indică infecția acută cu bruceloză urmează să fie declarată impropriu pentru consum uman. În cazul animalelor ce reacționează pozitiv sau neconcludent la un test pentru bruceloză, ugerul, tractusul genital și sângele trebuie să fie declarate impropriu pentru consum uman chiar dacă nu se depistează nici o astfel de leziune.

CAPITOLUL X

Modele de certificate de sănătate

A. Model de certificat de sănătate pentru animale vii
A. *Specimen health certificate for live animals*CERTIFICAT DE SĂNĂTATE
pentru animale vii transportate de la exploatație la abatorHEALTH CERTIFICATE
for live animals transported from the holding to the
slaughterhouse

Serviciul competent

Competent service

Nr.

No.

1. Identificarea animalelor

1. *Identification of the animals*

Specia

Species

Numărul de animale

Number of animals

Marcarea de identificare

Identification marking

2. Proveniența animalelor

2. *Provenance of the animals*

Adresa exploatației de proveniență

Address of holding of provenance

Identificarea casei (opțional)

Identification of house (optional)

3. Destinația animalelor

3. *Destination of animals*

Animalele vor fi transportate la următorul abator:

*The animals will be transported to the following
slaughterhouse:*

cu următoarele mijloace de transport:

by the following means of transport:

4. Alte informații relevante

4. *Other relevant information*

5. Declarație

5. *Declaration*

Eu, subsemnatul, declar că:

I, the undersigned, declare that:— animalele descrise anterior au fost examinate
înainte de tăiere, la exploatația prevăzută anterior,
la , la , și au fost găsite sănătoase;
(ora) (data)— *the animals described above were examined
before slaughter at the above mentioned holding,
at , on , and were found to be healthy;*
(time) (date)— înregistrările și documentele privind aceste animale
respectă cerințele legale și nu interzic tăierea animalelor.— *the records and documentation concerning these
animals satisfied the legal requirements and do not prohibit
slaughter of the animals.*Emis la
(locul)Done at
(place)la data de
(data)on
(date)

Ștampila

Stamp

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau a medicului veterinar de liberă
practică împuternicit)*(Signature of the official or approved veterinarian)*B. Model de certificat de sănătate pentru animale tăiate
în exploatațieB. *Specimen health certificate for animals slaughtered
at the holding*CERTIFICAT DE SĂNĂTATE
pentru animale tăiate în exploatațieHEALTH CERTIFICATE
for animals slaughtered at the holding

Serviciul competent

Competent service

Nr.

No.

1. Identificarea animalelor

1. *Identification of the animals*

Specia

Species

Numărul de animale

Number of animals

Marcarea de identificare

Identification marking

2. Proveniența animalelor

2. *Provenance of the animals*

Adresa exploatației de proveniență

Address of holding of provenance

Identificarea casei (opțional)

Identification of house (optional)

3. Destinația animalelor

3. *Destination of animals*

Animalele vor fi transportate la următorul abator:

*The animals will be transported to the following
slaughterhouse:*

cu următoarele mijloace de transport:

by the following means of transport:

4. Alte informații relevante:

4. *Other relevant information*

5. Declarație

5. Declaration

Eu, subsemnatul, declar că:

I, the undersigned, declare that:

— animalele descrise anterior au fost examinate înainte de tăiere, la exploatarea prevăzută anterior, la , la , și au fost găsite sănătoase;
(ora) (data)

— *the animals described above were examined before slaughter at the above mentioned holding, at , on , and were found to be healthy;*
(time) (date)

— animalele au fost tăiate la exploatarea, la , la , și tăierea și sângerarea au fost efectuate
(ora) (data)

corect;
— *they were slaughtered at the holding, at , on , and slaughter and bleeding were carried out correctly;*
(time) (date)

— înregistrările și documentele privind aceste animale respectă cerințele legale și nu interzic tăierea animalelor.

— *the records and documentation concerning these animals satisfied the legal requirements and do not prohibit the slaughter of the animals.*

Emis la ,
(locul)

Done at ,
(place)

la data de ,
(data)

on
(date)

Ștampila

Stamp

.....
(Semnătura medicului veterinar oficial sau a medicului veterinar de liberă practică împuternicit)

(Signature of the official or approved veterinarian)

ANEXA Nr. 2

la regulile specifice

MOLUȘTE BIVALVE VII

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare

Prezenta anexă se aplică moluștelor bivalve vii și, prin analogie, echinodermelor vii, tunicatelor vii și gastropodelor marine vii.

CAPITOLUL II

Controale oficiale privind moluște bivalve vii din zone de producție clasificate

A. Clasificarea zonelor de producție și de reimersie

(1) Autoritatea competentă trebuie să fixeze locația și delimitările zonelor de producție și de reimersie pe care le clasifică. Autoritatea competentă poate, atunci când se consideră corespunzător, să realizeze această activitate în cooperare cu operatorul cu activitate în domeniul alimentar.

(2) Autoritatea competentă trebuie să clasifice zona de producție din care autorizează recoltarea de moluște bivalve vii ca fiind una dintre cele 3 categorii, în funcție de nivelul de contaminare fecală. Atunci când se consideră corespunzător, autoritatea competentă poate să realizeze această activitate în cooperare cu operatorul cu activitate în domeniul alimentar.

(3) Autoritatea competentă poate clasifica, în fapt, ca fiind zone din clasa A zonele din care pot fi colectate moluște bivalve vii pentru consum uman direct. Moluștele bivalve vii recoltate din aceste zone trebuie să întrunească standardele de sănătate pentru moluște bivalve vii prevăzute în secțiunea a 7-a, cap. V din anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(4) Autoritatea competentă poate clasifica, în fapt, ca fiind zone din clasa B zonele din care pot fi colectate moluște bivalve vii ce pot fi puse pe piață pentru consum

uman numai după tratare într-un centru de purificare sau după reimersie, astfel încât să întrunească standardele de sănătate la care s-a referit alin. (3). Moluștele bivalve vii din aceste zone nu trebuie să depășească limitele de 4.600 E.coli/100 g de carne și lichid intravalvular ale unui test MPN (numărul cel mai probabil) cu 3 diluții în 5 tuburi.

(5) Autoritatea competentă poate clasifica, în fapt, ca fiind zone din clasa C zonele din care pot fi colectate moluște bivalve vii ce pot fi puse pe piață numai după reimersie pentru o perioadă lungă de timp, astfel încât să fie întrunite standardele de sănătate la care s-a referit alin. (3). Moluștele bivalve vii din aceste zone nu trebuie să depășească limitele de 4.600 E.coli/100 g de carne și lichid intravalvular ale unui test MPN (numărul cel mai probabil) cu 3 diluții în 5 tuburi.

(6) Dacă autoritatea competentă decide, în principiu, să clasifice o zonă de producție sau de reimersie, aceasta trebuie:

a) să facă un inventar al surselor de poluare de origine umană sau animală ce ar putea fi o sursă de contaminare pentru zona de producție;

b) să examineze cantitățile de poluanți organici ce sunt eliberați în diferite perioade ale anului, în funcție de variațiile sezoniere atât ale populațiilor umane, cât și ale celor de animale din zona de recoltare, de cantitatea de precipitații, de tratarea apei reziduale etc.;

c) să determine caracteristicile circulației poluanților, pe baza caracterului curentului, batimetriei și a ciclului mareelor în zona de producție;

d) să stabilească un program de prelevare de probe de moluște bivalve în zona de producție ce este bazat pe examinarea datelor stabilite și cu un număr de probe, o distribuție geografică a punctelor de prelevare de probe și o frecvență de prelevare de probe ce trebuie să asigure că rezultatele analizei sunt reprezentative, pe cât posibil, pentru zona luată în considerație.

B. Monitorizarea zonelor de producție și de reimersie clasificate

(1) Zonele de producție și de reimersie clasificate trebuie să fie monitorizate periodic pentru a se controla:

a) faptul că nu există o practică necorespunzătoare privind originea, proveniența și destinația moluștelor bivalve vii;

b) calitatea microbiologică a moluștelor bivalve vii în relație cu zonele de producție și de reimersie;

c) prezența planctonului ce produce toxine în apele de producție și de reimersie și biotoxine în moluștele bivalve vii;

d) prezența de contaminanți chimici în moluștele bivalve vii.

(2) Pentru a se implementa prevederile alin. (1) lit. b), c) și d), planurile de prelevare de probe trebuie să fie întocmite cu prevederea ca astfel de controale să aibă loc la intervale regulate sau, de la caz la caz, dacă perioadele de recoltare sunt neregulate. Distribuția geografică a punctelor de prelevare de probe și frecvența de prelevare de probe trebuie să asigure ca rezultatele analizei să fie reprezentative, pe cât posibil, pentru zona respectivă.

(3) Planurile de prelevare de probe pentru a se controla calitatea microbiologică a moluștelor bivalve vii trebuie să țină cont, în mod deosebit, de:

a) variația posibilă a contaminării cu fecale;

b) parametrii la care s-a referit alin. (6) de la lit. A.

(4) Planurile de prelevare de probe pentru a se verifica prezența planctonului ce produce toxine în apele de producție și reimersie și biotoxine în moluștele bivalve vii trebuie să țină cont, în mod deosebit, de variațiile posibile în prezența planctonului ce conține biotoxine marine.

Prelevarea de probe trebuie să cuprindă:

a) prelevare periodică de probe pentru a se depista schimbările în compoziția planctonului ce conține toxine și distribuția geografică a acestuia. Rezultatele ce sugerează o acumulare de toxine în carnea de moluște trebuie să fie urmate de o prelevare intensivă de probe;

b) testări periodice de toxicitate ce utilizează moluște din zona afectată cea mai susceptibilă la contaminare.

(5) Frecvența de prelevare de probe pentru analiza toxinelor din moluște este săptămânală, ca regulă generală, în perioadele în care este permisă recoltarea. Această frecvență poate fi redusă în zone specifice sau pentru anumite tipuri de moluște, dacă o evaluare de risc privind toxinele sau apariția fitoplanctonului sugerează un risc foarte redus de episoade toxice. Aceasta urmează să fie crescută atunci când o astfel de evaluare sugerează că prelevarea săptămânală de probe nu ar fi suficientă. Evaluarea de risc urmează să fie revizuită periodic pentru a se evalua riscul de apariție a toxinelor în moluștele bivalve vii din aceste zone.

(6) Când sunt disponibile cunoștințe despre ratele de acumulare a toxinelor, pentru un grup de specii ce cresc în aceeași zonă, o specie cu cea mai mare rată poate fi utilizată ca specie-indicator. Aceasta va permite exploatarea tuturor speciilor din grup dacă nivelurile toxinelor în specia-indicator sunt sub limitele reglementate. Când nivelurile toxinelor în specia-indicator sunt peste limitele normale, recoltarea altor specii este permisă numai dacă analiza ulterioară asupra celorlalte specii indică niveluri de toxine sub limite.

(7) Referitor la monitorizarea planctonului, probele din coloana de apă trebuie să fie reprezentative și să furnizeze informații referitoare la prezența speciei toxice, precum și a tendințelor populației. Dacă se depistează orice schimbări

în populația toxică ce pot conduce la acumularea de toxine, frecvența prelevării de probe de moluște urmează să fie crescută sau urmează să se instituie închiderea zonelor din motive de precauție, până când se obțin rezultatele analizei toxinelor.

(8) Planurile de prelevare de probe pentru a se verifica prezența de contaminanți chimici trebuie să permită detectarea oricărei depășiri a nivelurilor prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 141/2004 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind anumiți contaminanți din alimentele de origine animală și nonanimală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 2 februarie 2005, ce transpune Regulamentul 466/2001/CE.

C. Decizii după monitorizare

(1) Atunci când rezultatele prelevării de probe indică faptul că sunt depășite standardele de sănătate pentru moluște sau că poate exista un risc pentru sănătatea oamenilor, autoritatea competentă trebuie să închidă zona de producție respectivă, prevenind recoltarea de moluște bivalve vii. Totuși, autoritatea competentă poate reclasifica o zonă de producție ca fiind de clasă B sau C dacă aceasta întrunește criteriile prevăzute la lit. A și nu prezintă nici un alt risc pentru sănătatea umană.

(2) Autoritatea competentă poate să redeschidă o zonă de producție închisă numai dacă standardele de sănătate pentru moluște sunt din nou în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică. Dacă autoritatea competentă închide o zonă de producție datorită prezenței planctonului sau a nivelurilor excesive de toxine în moluște, sunt necesare cel puțin două rezultate consecutive, sub limitele reglementate, la interval de cel puțin 48 de ore, pentru redeschiderea acesteia. Autoritatea competentă poate ține cont de informații privind tendințele fitoplanctonului când ia această decizie. Când există date concrete privind dinamica toxicității pentru o zonă dată și cu condiția să fie disponibile date recente privind tendințele de descreștere a toxicității, autoritatea competentă poate decide redeschiderea zonei cu rezultate sub limitele reglementate, obținute la o singură prelevare de probe.

D. Cerințe de monitorizare suplimentare

(1) Autoritatea competentă urmează să monitorizeze zonele de producție clasificate din care a interzis recoltarea de moluște bivalve sau care fac obiectul recoltării în condiții speciale, pentru a se asigura că nu sunt puse pe piață produse dăunătoare sănătății umane.

(2) În plus față de monitorizarea zonelor de reimersie și de producție la care s-a referit alin. (1) de la lit. B, trebuie să se stabilească un sistem de control ce cuprinde teste de laborator, pentru a se verifica conformitatea operatorilor cu activitate în domeniul alimentar cu cerințele pentru produsul final, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție. Acest sistem de control trebuie să verifice, în mod deosebit, ca nivelurile de biotoxine marine și contaminanți să nu depășească limitele de siguranță, iar calitatea microbiologică a moluștelor să nu constituie un risc pentru sănătatea umană.

E. Înregistrare și schimb de informații

Autoritatea competentă trebuie:

a) să stabilească și să actualizeze o listă a zonelor de producție și de reimersie autorizate, cu detalii privind localizarea și limitele acestora, precum și clasa în care a fost clasificată zona din care pot fi recoltate moluște

bivalve vii, în conformitate cu cerințele prezentei anexe. Această listă trebuie să fie comunicată părților interesate ce intră sub incidența prezentei anexe, cum ar fi: producători, culegători și operatori din centre de purificare și centre de distribuție;

b) să informeze imediat părțile interesate aflate sub incidența prezentei anexe, cum ar fi: producători, culegători și operatori din centre de purificare și distribuție, despre orice modificare a localizării, delimitărilor sau clasei unei zone de producție sau despre închiderea acesteia, fie ea temporară sau definitivă;

c) să acționeze prompt atunci când controalele prevăzute de prezenta anexă indică faptul că o zonă de producție trebuie să fie închisă ori reclasificată sau poate fi redeschisă.

F. Autocontroale ale operatorilor cu activitate în domeniul alimentar

Pentru a decide asupra clasificării, deschiderii sau închiderii zonelor de producție, autoritatea competentă poate să țină cont de rezultatele controalelor pe care le-au efectuat operatorii cu activitate în domeniul alimentar sau organizațiile ce îi reprezintă pe aceștia. În acest caz autoritatea competentă trebuie să desemneze laboratorul

care efectuează analizele, iar dacă este necesar, prelevarea de probe și analizele trebuie să se realizeze în conformitate cu un protocol convenit între autoritatea competentă și operatorii cu activitate în domeniul alimentar sau organizațiile respective.

CAPITOLUL III

Controale oficiale privind pectinide recoltate în afara zonelor de producție clasificate

Trebuie să fie efectuate controale oficiale privind pectinide recoltate în afara zonelor de producție clasificate, în cadrul licitațiilor pentru pește, în centre de distribuție și în întreprinderi de prelucrare. Astfel de controale oficiale trebuie să verifice conformitatea cu standardele de sănătate pentru moluște bivalve vii prevăzute în secțiunea a VII-a, cap. V din anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE, precum și conformitatea cu alte cerințe ale secțiunii a VII-a cap. IX anexa nr. 3 la aceleași reguli specifice.

*ANEXA Nr. 3
la regulile specifice*

PRODUSE DIN PESCUIT

CAPITOLUL I

Controale oficiale referitoare la producerea și punerea pe piață de produse din pescuit

(1) Controalele oficiale referitoare la producerea și punerea pe piață de produse din pescuit trebuie să includă, în mod deosebit:

a) un control regulat privind condițiile de igienă la debarcare și la prima vânzare;

b) inspecții, la intervale regulate, ale vaselor și ale întreprinderilor terestre, incluzând locuri de licitație pentru pește și piețe angro, pentru a se controla, în special:

- (i) atunci când se consideră corespunzător, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile de autorizare;
- (ii) dacă produsele din pescuit sunt manipulate corect;
- (iii) conformitatea cu cerințele de igienă și de temperatură;
- (iv) curățenia întreprinderilor, incluzând vasele, facilitățile și echipamentele acestora, precum și igiena personalului;

c) controlul condițiilor de depozitare și de transport.

(2) În conformitate cu alin. (3), controalele oficiale ale vaselor de pescuit:

a) pot fi efectuate atunci când vasele acostează într-un port al României sau al unui stat membru al Uniunii Europene;

b) vizează toate vasele ce descarcă produse din pescuit în porturile României sau ale statelor membre ale Uniunii Europene, indiferent de pavilionul acestora;

c) pot fi efectuate, dacă este necesar, atunci când autoritatea competentă a României sau a unui stat membru al Uniunii Europene, sub al cărui pavilion navighează vasul, realizează controlul oficial în timp ce vasul se află pe mare ori când se află în portul altui stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță.

(3) a) În cazul unei inspecții la un pescador sau la un pescador-congelator ce navighează sub pavilionul României ori al unui stat membru al Uniunii Europene, efectuată în vederea autorizării vasului, autoritatea competentă a României sau a unui stat membru al Uniunii Europene, sub al cărui pavilion navighează vasul, trebuie să efectueze inspecții într-o asemenea manieră încât să se conformeze prevederilor art. 3 din regulile specifice și, în mod deosebit, cu limitele de timp prevăzute de art. 3 alin. (2) din aceleași reguli specifice. Dacă este necesar, acea autoritate competentă poate inspecta vasul în timp ce se află pe mare sau când se află într-un port al unui stat membru al Uniunii Europene, al României sau al unei țări terțe.

b) Când autoritatea competentă a României sau a unui stat membru al Uniunii Europene, sub al cărui pavilion navighează vasul, a acordat vasului autorizare condiționată, în conformitate cu art. 3 din aceleași reguli specifice, acea autoritate competentă poate autoriza o autoritate competentă:

- (i) a unui alt stat membru al Uniunii Europene ori a României; sau
- (ii) a unei țări terțe ce apare pe lista țărilor terțe din care sunt permise activități de import de produse din pescuit, întocmită în conformitate cu art. 11 din regulile specifice, să efectueze în continuare o inspecție de verificare, cu scopul de a se acorda autorizare completă sau prelungire a autorizării condiționate, în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. b) din regulile specifice, sau de a se menține autorizarea pentru revizuire, în conformitate cu art. 3 alin. (4) din aceleași reguli specifice, sub responsabilitatea autorității competente naționale. Dacă este necesar, acea autoritate competentă poate inspecta vasul în timp ce se află pe mare ori într-un port al unui stat membru al Uniunii Europene, al României sau al unei țări terțe.

CAPITOLUL II

Controale oficiale ale produselor din pescuit

Controalele oficiale ale produselor din pescuit trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

A. Examinări organoleptice

Trebuie să fie efectuate controale organoleptice randomizate în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție. Singurul scop al acestor controale este de a se verifica conformitatea cu criteriile de prospețime prevăzute în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică. În special, aceste controale includ verificarea, în toate etapele de producție, de prelucrare și de distribuție, ca produsele de pescuit să depășească cel puțin liniile esențiale ale criteriilor de prospețime prevăzute în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică.

B. Indicatori de prospețime

Când examinarea organoleptică relevă orice dubiu privind prospețimea produselor din pescuit, pot fi prelevate probe ce se supun testelor de laborator pentru a se determina nivelurile azotului bazic ușor hidrolizabil (TVB-N) și ale azotului trimetilamină (TMA-N).

Autoritatea competentă urmează să utilizeze criteriile prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică.

Când examinarea organoleptică dă motive să se suspecteze prezența altor condiții ce pot afecta sănătatea umană, trebuie să fie prelevate probe corespunzătoare, în scopul verificării.

C. Histamină

Urmează să fie efectuată testarea randomizată pentru histamină, pentru a se verifica conformitatea cu nivelurile permise prevăzute în baza legislației naționale ce transpune legislația comunitară specifică.

D. Reziduuri și contaminanți

Urmează să fie prevăzute aranjamente de monitorizare pentru a se controla nivelurile de reziduuri și contaminanți în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică.

E. Controale microbiologice

Atunci când este necesar, urmează să fie efectuate controale microbiologice, în conformitate cu regulile și criteriile prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică.

F. Paraziți

Urmează să se efectueze testarea randomizată pentru a se verifica conformitatea cu legislația națională ce transpune legislația comunitară referitoare la paraziți.

G. Produse din pescuit otrăvitoare

Urmează să aibă loc controale pentru a se asigura că următoarele produse de pescuit nu sunt puse pe piață:

1. pește otrăvitor din următoarele familii: *Tetraodontidae*, *Molidae*, *Diodonitidae* și *Canthigasteridae*;

2. produse din pescuit ce conțin biotoxine, cum ar fi *Ciguatera* sau alte toxine periculoase pentru sănătatea oamenilor. Totuși, pot fi puse pe piață produse de pescuit provenite din moluște bivalve, echinoderme, tunicate și gasteropode marine dacă acestea au fost produse în conformitate cu secțiune a VII-a din anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE și sunt conforme cu standardele prevăzute la cap. V pct. 2 din aceeași secțiune.

CAPITOLUL III

Decizii după controale

Produsele din pescuit urmează să fie declarate improprie pentru consum uman dacă:

1. în fapt, controalele organoleptice, chimice, fizice sau microbiologice ori controalele pentru paraziți au indicat că acestea nu sunt în conformitate cu legislația națională ce transpune legislația comunitară;

2. acestea conțin, în părțile comestibile, contaminanți sau reziduuri peste limitele prevăzute de legislația națională ce transpune legislația comunitară specifică ori la niveluri la care consumul zilnic calculat ar putea să depășească limita de consum zilnică sau săptămânală acceptabilă pentru oameni;

3. acestea provin din:

(i) pește otrăvitor;

(ii) produse din pescuit ce nu sunt conforme cu cerința de la lit. G pct. 2 din cap. II privind biotoxinele; sau

(iii) moluște bivalve, echinoderme, tunicate sau gasteropode marine ce conțin biotoxine marine în cantități totale ce depășesc limitele la care se referă Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE; sau

4. autoritatea competentă consideră că acestea pot constitui un risc pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animalelor ori sunt necorespunzătoare pentru consum uman, din orice alt motiv.

*ANEXA Nr. 4
la regulile specifice*

LAPTE MATERIE PRIMĂ ȘI PRODUSE LACTATE

CAPITOLUL I

Controlul exploatațiilor pentru producere de lapte

(1) Animalele din exploatațiile pentru producere de lapte trebuie să fie supuse controalelor oficiale pentru a se verifica dacă există conformitate cu cerințele de sănătate pentru producerea de lapte materie primă și, în special, cu

statusul de sănătate a animalelor, precum și cu utilizarea produselor medicinale de uz veterinar.

Aceste controale pot să aibă loc cu ocazia controalelor sanitare veterinare efectuate în conformitate cu prevederile naționale transpuse din legislația comunitară, referitoare la sănătatea publică sau la sănătatea animalelor ori la

protecția și bunăstarea animalelor, și pot fi efectuate de un medic veterinar de liberă practică împuternicit.

(2) Dacă există motive pentru suspectarea că nu sunt îndeplinite cerințele de sănătate animală, urmează să se verifice statusul general de sănătate a animalelor.

(3) Exploatațiile de producere a laptelui trebuie să fie supuse controalelor oficiale, pentru a se verifica faptul că sunt respectate cerințele de igienă. Aceste controale oficiale pot implica inspecții și/sau monitorizarea controalelor efectuate de organizații profesionale. Dacă reiese că igiena este necorespunzătoare, autoritatea competentă trebuie să verifice că sunt luate măsuri corespunzătoare pentru a se corecta situația.

CAPITOLUL II

Controlul laptelui materie primă la colectare

(1) Autoritatea competentă trebuie să monitorizeze controalele efectuate în conformitate cu secțiunea a IX-a

cap. I, partea a III-a din anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune Regulamentul nr. 853/2004/CE.

(2) Dacă operatorul cu activitate în domeniul alimentar nu a corectat situația în decurs de 3 luni de la prima notificare a autorității competente privind neconformitatea cu criteriile referitoare la numărul total de germeni (NTG) și numărul de celule somatice, livrarea de lapte materie primă din exploatația de producere urmează să fie suspendată sau, în conformitate cu o autorizare specifică de la autoritatea competentă ori cu instrucțiunile generale ale acesteia, urmează să fie supusă cerințelor privind tratamentul și utilizarea acestuia, cerințe necesare pentru a se proteja sănătatea publică. Această suspendare sau aceste cerințe trebuie să rămână în aplicare până când operatorul cu activitate în domeniul alimentar dovedește că laptele materie primă este conform, din nou, cu criteriile.

*ANEXA Nr. 5
la regulile specifice*

ÎNTEPRINDERI CE NU FAC OBIECTUL CERINȚEI DE INCLUDERE PE LISTE PREVĂZUTE DE ART. 11 ALIN. (1) DIN REGULILE SPECIFICE

Nu este obligatoriu să apară pe liste elaborate și actualizate în conformitate cu art. 11 alin. (3) din regulile specifice următoarele întreprinderi ale unei țări terțe:

1. întreprinderi ce manipulează produse de origine animală pentru care anexa nr. 3 la Regulile specifice de igienă pentru alimente de origine animală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2005 ce transpune

Regulamentul nr. 853/2004/CE, nu stabilește cerințe specifice;

2. întreprinderi ce efectuează numai producție primară;

3. întreprinderi ce efectuează numai operațiuni de transport;

4. întreprinderi ce efectuează numai depozitare de produse de origine animală ce nu necesită condiții de depozitare cu temperatură controlată.

*ANEXA Nr. 6
la regulile specifice*

CERINȚE PENTRU CERTIFICATE CE ÎNSOȚESC ACTIVITĂȚI DE IMPORT

(1) Reprezentantul autorității competente a țării terțe de expediere, care emite un certificat pentru a însoți un transport de produse de origine animală destinat României sau Comunității Europene, trebuie să semneze certificatul și să se asigure că acesta poartă o ștampilă oficială. Această cerință se aplică la fiecare filă a certificatului, dacă acesta conține mai multe file. În cazul pescadoarelor, autoritatea competentă poate să-l autorizeze pe căpitan sau pe un alt ofițer al vasului să semneze certificatul.

(2) Certificatele trebuie să fie întocmite în limba sau limbile oficiale a/ale țării terțe exportatoare și în limba română ori în limba statului membru în care are loc inspecția la frontieră sau să fie însoțite de o traducere autorizată în limba ori în limbile țării exportatoare. Dacă România ca țară de destinație sau statul membru de destinație solicită astfel, certificatele trebuie să fie însoțite și de o traducere autorizată în limba română ori în limba sau limbile oficiale a/ale statului membru. Totuși, Autoritatea poate să fie de acord să utilizeze o limbă oficială a

Comunității Europene, alta decât cea proprie, de la data la care va deveni stat membru al Uniunii Europene.

(3) Versiunea oficială a certificatului trebuie să însoțească transporturile la intrarea în România sau în Comunitatea Europeană.

(4) Certificatele trebuie să conțină:

a) o singură filă de hârtie; sau

b) două sau mai multe pagini ce sunt parte integrantă a unei file de hârtie indivizibile; sau

c) o succesiune de pagini numerotate astfel încât să indice faptul că aceasta este o anumită pagină într-o succesiune logică (de exemplu, pagina 2 din 4 pagini).

(5) Certificatele trebuie să poarte un număr unic de identificare. Atunci când certificatele constau dintr-o succesiune de pagini, fiecare pagină trebuie să indice acest număr.

(6) Certificatul trebuie să fie emis înainte ca transportul pe care îl însoțește să fie controlat de autoritatea competentă a țării terțe de expediere.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare
a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice
și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea, persoană juridică română cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, Str. Uzinei nr. 4, județul Vâlcea, aflat în coordonarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Structura organizatorică a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea se aprobă prin ordin

al președintelui Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 4, 6 și 9 și anexele nr. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.319/1996 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 11 decembrie 1996.

Art. 4. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,
Mircea Miclea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

p. Ministrul finanțelor publice,
Nicolae Ivan,
secretar de stat

București, 25 august 2005.
Nr. 967.

R E G U L A M E N T
de organizare și funcționare a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice
și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea

ANEXĂ

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice — I.C.S.I. Râmnicu Vâlcea, denumit în continuare *institut național*, este persoană juridică română aflată în coordonarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, denumită în continuare *organ coordonator*.

(2) Institutul național funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară, calculează amortismente, conduce evidența contabilă în regim economic și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și ale prezentului regulament.

Art. 2. — Institutul național are ca scop desfășurarea activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică în domeniul tehnologiilor criogenice și izotopice.

CAPITOLUL II
Obiectul de activitate

Art. 3. — Obiectul de activitate al institutului național cuprinde în principal:

A. Activități de cercetare-dezvoltare: cod CAEN 73; 7310 — Cercetare-dezvoltare în științe fizice și naturale.

1. În cadrul Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare institutul național desfășoară activități de cercetare fundamentală de bază, orientată și aplicativă, realizată în scopul creșterii nivelului cunoștințelor privind:

a) procese criogenice, echipamente și tehnologii specifice, standuri experimentale;

b) procese de separare a gazelor, tehnologii de purificare și recuperare înaintată;

c) aparatură, metode și echipamente pentru controlul proceselor de separare izotopică și de realizare a temperaturilor criogenice;

d) tehnici, metode de comandă și control ale instalațiilor complexe cu grad de risc sporit;

e) științele vieții și biotehnologie pentru sănătate;

f) tehnologii și produse noi privind procesele de schimb izotopic catalizat și de distilare criogenică a izotopilor hidrogenului;

g) tehnici și metode de separare a izotopilor radioactivi (tritiu, C¹⁴ etc.);

h) tehnologii de obținere a materialelor carbonice pentru cataliză, separare, filtrare sau adsorbție selectivă;

i) tehnologii de producere și stocare a hidrogenului de înaltă puritate, precum și realizarea și dezvoltarea celulelor de combustie utilizând hidrogenul;

j) tehnologii de stocare a izotopilor radioactivi.

2. Alte activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, desfășurate în cadrul Planului național nuclear constând în activități de cercetare aplicativă de tip precompetitiv pentru realizarea de studii și cercetări care vizează:

a) tehnologii pentru producerea, separarea și reconcentrarea apei grele, aparatură de analiză, asistență tehnică și expertizare, monitorizare și analize de mediu;

b) cercetarea echilibrelor și proceselor de separare a izotopilor hidrogenului (tritiu, deuteriu), inclusiv la nivel de instalații-pilot industrial cu aplicații la Centrala Nucleară tip CANDU;

c) tehnici și metode de separare a izotopilor radioactivi (tritiu, C¹⁴ etc.);

d) tehnologii de stocare a izotopilor radioactivi;

e) managementul tritiului într-o instalație de detritiere a apei grele și impactul asupra ciclului hidrologic;

f) dezvoltarea sistemelor de securitate a echipamentelor de comandă și protecție a instalațiilor de detritiere a apei grele;

g) servicii de inginerie, soluții tehnologice, expertize și asistență tehnică pentru sistemele de reconcentrare și detritiere a apei grele;

h) studii de preferezabilitate, fezabilitate, documentații de execuție, execuție, punere în funcțiune în domeniul detritierii apei grele, a reconcentrării apei grele din reactoarele CANDU;

i) studii de dezafectare a instalațiilor de producere a materialelor nucleare (apă grea, tritiu etc.).

3. Pentru realizarea planurilor sectoriale și a programelor-nucleu

3.1. Coordonarea și realizarea programului-nucleu al institutului național, constând în:

a) fizica și tehnologia izotopilor;

b) procese și fenomene fizice la temperaturi joase;

c) cercetări teoretice și experimentale privind managementul tritiului și tehnologii de separare;

d) tehnologii de separare avansată a gazelor pentru aplicații criogenice.

Cercetările în cadrul programului-nucleu vizează:

a) permeabilitatea izotopilor hidrogenului prin membrane metalice;

b) separarea izotopică a oxigenului prin distilare criogenică;

c) caracterizarea materialelor în domeniul 4K-20K;

d) tehnici de scintilație lichidă a izotopilor tritiu și carbon 14;

e) difuzia moleculară a gazelor prin membrane compozite carbonice;

f) sistemele de obținere și purificare a izotopilor hidrogenului prin electroliză și permeație.

3.2. Realizarea planurilor sectoriale prin:

a) activități contractuale pentru dezvoltarea strategiei pentru platformele integrate de cercetare pentru domeniul energetic;

b) cercetări fundamentale și aplicative, elaborarea de strategii și studii de diagnoză privind dezvoltarea domeniilor specifice institutului național.

4. În cadrul programelor internaționale de cercetare-dezvoltare și inovare:

a) participarea la proiecte din PC 5, PC 6, NATO, COST, EUREKA, NASA AIEA, CERN, IUCN — Dubna, la programul CORINT și altele, precum și la proiecte dezvoltate în cadrul acordurilor interguvernamentale, bilaterale și interacademice;

b) participarea la programele europene EFDA-JET și EURATOM referitoare la utilizarea energiei nucleare în scopuri pașnice, proiecte ce dezvoltă tehnologii noi pentru separarea deuteriului și tritiului, precum și baze de date asupra materialelor și echipamentelor care vor intra în componența reactoarelor de fuziune nucleară.

B. Activități conexe activității de cercetare-dezvoltare desfășurate în domeniul propriu de activitate, conform prevederilor legale:

1. Cod CAEN 1598 — Producția de ape minerale și băuturi răcoritoare nealcoolice;

2. Cod CAEN 2224 — Servicii pregătitoare pentru prețipărire;

3. Cod CAEN 2411 — Fabricarea gazelor industriale;

4. Cod CAEN 2413 — Fabricarea altor produse chimice anorganice de bază;

5. Cod CAEN 2912 — Fabricarea de pompe și compresoare;

6. Cod CAEN 2913 — Fabricarea de articole de robinetărie;

7. Cod CAEN 2956 — Fabricarea altor mașini și utilaje specifice;

8. Cod CAEN 3330 — Producția de echipamente de măsură, reglare și control pentru procese industriale;

9. Cod CAEN 4021 — Producția gazelor;

10. Cod CAEN 5112 — Intermedieri în comerțul cu combustibili, minerale și produse chimice;

11. Cod CAEN 5118 — Intermedieri în comerțul specializat în vânzarea produselor cu caracter specific, n.c.a.;

12. Cod CAEN 5119 — Intermedieri în comerțul cu produse diverse;

13. Cod CAEN 5190 — Comerț cu ridicata altor produse;

14. Cod CAEN 6023 — Transporturi terestre de călători, ocazionale;

15. Cod CAEN 6024 — Transporturi rutiere de mărfuri;

16. Cod CAEN 6311 — Manipulări;

17. Cod CAEN 6312 — Depozitari;

18. Cod CAEN 7134 — Închirierea altor mașini și echipamente n.c.a.;

19. Cod CAEN 7230 — Prelucrarea informatică a datelor;

20. Cod CAEN 7260 — Alte activități legate de informatică;

21. Cod CAEN 7413 — Activități de studiere a pieței și de sondaj;

22. Cod CAEN 7414 — Activități de consultanță pentru afaceri și management;

23. Cod CAEN 7420 — Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică legate de acestea;

24. Cod CAEN 7430 — Activități de testări și analize tehnice;

25. Cod CAEN 7440 — Publicitate;

26. Cod CAEN 8042 — Alte forme de învățământ.

Art. 4. — În cadrul obiectului său de activitate institutul național poate colabora și la realizarea unor activități de cercetare-dezvoltare privind domeniile strategice și de apărare națională sau poate desfășura și alte activități conexe, cu aprobarea organului coordonator.

CAPITOLUL III

Patrimoniul

Art. 5. — Patrimoniul institutului național, reactualizat, stabilit pe baza bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 2005, este în valoare de 94.022.487 mii lei, din care: imobilizări corporale și necorporale 32.153.265 mii lei și active circulante 61.869.222 mii lei.

Art. 6. — (1) Institutul național administrează, cu diligența unui bun proprietar, bunuri proprietate publică și privată a statului, precum și bunuri proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii. Bunurile proprietate publică și privată a statului, administrate de institutul național, precum și bunurile proprii dobândite în condițiile legii sau realizate din venituri proprii, după caz, sunt înregistrate distinct în patrimoniul acestuia.

(2) În exercitarea drepturilor sale institutul național posedă și folosește bunurile aflate în patrimoniul său și, după caz, dispune de acestea în condițiile legii, în scopul realizării obiectului său de activitate.

Art. 7. — (1) Rezultatele cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice aparțin institutului național, în calitate de persoană juridică executantă, și ordonatorului de credite, în egală măsură, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(2) Administrarea, înregistrarea în evidența contabilă a institutului național, precum și înstrăinarea, închirierea sau concesionarea și casarea rezultatelor cercetărilor obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice se va face potrivit Ordonanței Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare.

(3) Institutul național poate realiza servicii sau activități de microproducție prin asocieri în participațiune, în scopul stimulării valorificării rezultatelor cercetării, cu aprobarea organului coordonator.

Art. 8. — Patrimoniul institutului național poate fi modificat conform prevederilor legale.

CAPITOLUL IV

Structura organizatorică și funcțională

Art. 9. — Institutul național poate avea în structură subunități, cu sau fără personalitate juridică, departamente, secții, laboratoare și alte structuri organizatorice necesare realizării obiectului său de activitate. Sediul subunităților se prevede în hotărârea de înființare a institutului național, înființarea sau desființarea acestora fiind aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 10. — Structura organizatorică a institutului național se aprobă prin ordin al președintelui organului coordonator.

Art. 11. — În funcție de specificul activității, prin decizie a directorului general, cu aprobarea consiliului de administrație, se pot organiza colective specializate sau colective interdisciplinare proprii ori în colaborare cu alte unități din țară sau din străinătate.

CAPITOLUL V

Organele de conducere

Art. 12. — Conducerea institutului național este asigurată de:

- a) consiliul de administrație;
- b) comitetul de direcție;
- c) directorul general.

Art. 13. — Orientarea și coordonarea activității tehnico-științifice din institutul național sunt asigurate de consiliul științific.

Art. 14. — (1) Relațiile dintre subunitățile aflate în structura institutului național, precum și relațiile acestora cu terți sunt stabilite de directorul general, care poate acorda împuterniciri de reprezentare în numele institutului național, cu avizul consiliului de administrație.

(2) Conducătorii subunităților din structura institutului național răspund în fața consiliului de administrație și a directorului general de îndeplinirea tuturor atribuțiilor, responsabilităților și competențelor încredințate de aceștia sau aferente domeniilor proprii de activitate.

Consiliul de administrație

Art. 15. — (1) Consiliul de administrație este format din 7 membri, cetățeni români, numiți prin ordin al președintelui organului coordonator, la propunerea conducerii autorității de la care aceștia provin, pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit din 4 în 4 ani.

(2) Din consiliul de administrație fac parte în mod obligatoriu:

- a) directorul general al institutului național, care este președintele consiliului de administrație;
- b) președintele consiliului științific al institutului național;
- c) un reprezentant al organului coordonator;
- d) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;
- e) un reprezentant al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(3) Ceilalți membri ai consiliului de administrație sunt specialiști din domeniu, propuși de organul coordonator.

(4) Revocarea membrilor consiliului de administrație se face de același organ care a făcut numirea, în caz de abateri sau de nerespectare a îndatoririlor ce le revin.

Art. 16. — (1) Membrii consiliului de administrație își păstrează calitatea de angajați la instituția sau unitatea de la care provin, precum și toate drepturile și obligațiile care derivă din această calitate.

(2) Pentru activitatea desfășurată în calitate de membri ai consiliului de administrație aceștia beneficiază de o indemnizație lunară stabilită de consiliul de administrație, dar nu mai mult de 20% din salariul de bază al directorului general al institutului național.

(3) Persoanele numite ca membri ai consiliului de administrație nu pot face parte din mai mult de două consilii de administrație ale institutelor naționale și nu pot participa, în aceeași calitate, la alte unități cu care institutul național are relații contractuale sau interese concurente.

(4) Sunt incompatibili cu calitatea de membru al consiliului de administrație cei care, personal, soțul/soția ori rudele până la gradul al doilea inclusiv, sunt în același timp patroni sau asociați la alte unități cu același profil sau

cu care institutul național se află în relații comerciale directe.

Art. 17. — (1) Consiliul de administrație are în principal următoarele atribuții:

a) aprobă, la propunerea consiliului științific, strategia și programele concrete de dezvoltare a institutului național, de introducere a unor tehnologii de vârf și de modernizare a celor existente, în concordanță cu strategia generală a domeniului propriu de activitate;

b) propune modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național, înființarea, desființarea și comasarea de subunități din structura acestuia;

c) analizează și avizează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, care se depune la organul coordonator în vederea aprobării conform reglementărilor legale;

d) analizează și avizează situațiile financiare anuale, pe care le supune spre aprobare organului coordonator, și aprobă raportul de gestiune asupra activității desfășurate de institutul național în anul precedent;

e) analizează realizarea criteriilor de performanță și raportările periodice privind activitatea realizată de institutul național și aprobă măsuri pentru desfășurarea acesteia în condiții de echilibru al bugetului de venituri și cheltuieli;

f) analizează, aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, potrivit prevederilor legale, investițiile care urmează a fi realizate de institutul național;

g) propune spre aprobare majorarea sau diminuarea patrimoniului, precum și concesionarea sau închirierea unor bunuri din patrimoniul institutului național, în condițiile legii;

h) aprobă valorificarea bunurilor proprii dobândite, cu respectarea prevederilor legale;

i) aprobă volumul creditelor bancare prevăzute la art. 38 și stabilește modul de rambursare a acestora;

j) aprobă utilizarea disponibilităților în valută;

k) aprobă mandatul pentru negocierea contractului colectiv de muncă;

l) aprobă criteriile și comisiile de concurs pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul institutului național.

(2) Consiliul de administrație exercită orice alte atribuții stabilite, potrivit prevederilor legale.

Art. 18. — Consiliul de administrație își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, avizat de organul coordonator. Acesta hotărăște în problemele privind activitatea institutului național, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt date în competența altor organe.

Art. 19. — (1) Consiliul de administrație se întrunește de regulă o dată pe lună sau ori de câte ori interesele institutului național o cer, la convocarea președintelui sau, după caz, a vicepreședintelui ori la solicitarea a cel puțin 3 dintre membrii consiliului de administrație.

(2) Ședințele consiliului de administrație sunt conduse de președintele consiliului, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședintele ales de membrii acestuia.

Art. 20. — (1) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi. Dacă nu este îndeplinită această condiție, ședința consiliului de administrație se va ține într-un termen de cel mult 15 zile, având aceeași ordine de zi.

(2) Hotărârile consiliului de administrație se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de 4 membri.

Art. 21. — La ședințele consiliului de administrație participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 22. — Pentru luarea unor decizii vizând probleme complexe, consiliul de administrație poate atrage în activitatea de analiză consilieri și consultanți din diferite sectoare de activitate. Activitatea acestora va fi remunerată conform prevederilor legale.

Art. 23. — (1) Membrii consiliului de administrație sunt răspunzători, în condițiile legii, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și răspund solidar pentru gestionarea patrimoniului institutului național.

(2) Membrii consiliului de administrație care s-au abținut ori s-au împotrivit luării unei decizii ce s-a dovedit păgubitoare pentru institutul național nu răspund dacă au consemnat expres punctul lor de vedere în registrul de ședințe al consiliului de administrație și dacă au anunțat în scris despre aceasta organul coordonator.

(3) Membrii consiliului de administrație care nu au respectat prevederile art. 16 alin. (3) și (4) răspund, potrivit legii, pentru daunele cauzate institutului național ca urmare a acestui fapt.

Art. 24. — În primul trimestru al fiecărui an consiliul de administrație prezintă organului coordonator un raport asupra activității desfășurate în anul precedent și asupra programului de activitate pentru anul în curs.

Art. 25. — Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de institutul național. Atribuțiile secretariatului sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a consiliului de administrație.

Comitetul de direcție

Art. 26. — (1) Conducerea operativă a institutului național este asigurată de un comitet de direcție, compus din directorul general și conducătorii principalelor compartimente din structura organizatorică a institutului național.

(2) La ședințele comitetului de direcție participă, în calitate de invitat permanent, un reprezentant al sindicatului reprezentativ din institutul național sau un reprezentant al salariaților, în cazul în care aceștia nu sunt constituiți în sindicat.

Art. 27. — (1) Comitetul de direcție exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor propuse de directorul general și aprobate de consiliul de administrație.

(2) Comitetul de direcție stabilește acțiunile concrete necesare pentru realizarea obiectivelor rezultate din:

a) strategia programelor de dezvoltare a institutului național;

b) programul anual de cercetare-dezvoltare;

c) bugetul de venituri și cheltuieli;

d) programul de investiții;

e) sistemul de asigurare a calității;

f) alte obligații.

Art. 28. — Comitetul de direcție se întrunește decadal și ori de câte ori interesele institutului național o impun.

Art. 29. — (1) La nivelul subunităților din institutul național se organizează și funcționează comitetul de conducere, care își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul de administrație al institutului național și este prezidat de directorul subunității respective.

(2) Comitetul de conducere exercită atribuții și are răspunderi în limita competențelor stabilite de directorul general al institutului național și aprobate de consiliul de administrație.

Directorul general

Art. 30. — (1) Activitatea curentă a institutului național este condusă de directorul general, numit pentru o perioadă de 4 ani, pe baza rezultatului concursului de

selecție organizat conform metodologiei elaborate de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare. La expirarea acestui termen, în funcție de performanțele realizate, numirea directorului general poate fi prelungită pentru o perioadă de cel mult 4 ani.

(2) Numirea și eliberarea din funcție a directorului general se fac prin ordin al președintelui organului coordonator.

Art. 31. — Directorul general are în principal următoarele atribuții și responsabilități:

a) reprezintă, personal sau prin delegat, interesele institutului național în relațiile cu celelalte organe, organizații și operatori economici, precum și cu persoane fizice, din țară și din străinătate;

b) stabilește atribuțiile, competențele și relațiile la nivelul subunităților și departamentelor institutului național, precum și relațiile acestora cu terți, cu avizul consiliului de administrație;

c) propune consiliului de administrație modificarea structurii organizatorice și funcționale a institutului național;

d) numește directorii și conducătorii compartimentelor din structura organizatorică a institutului național, în urma concursului organizat pe baza criteriilor propuse de comitetul de direcție, și îi revocă, după caz, cu avizul consiliului de administrație;

e) angajează și concediază personalul institutului național, conform prevederilor legale și ale contractului colectiv de muncă încheiat la nivel de institut;

f) asigură negocierea contractului colectiv de muncă la nivelul institutului național și a salariilor personalului acestuia, prin comitetul de direcție; aprobă salariile rezultate din negocierea directă;

g) răspunde de administrarea întregului patrimoniu, cu respectarea prevederilor legale;

h) adoptă măsuri și urmărește realizarea operațiunilor de comerț interior și de import-export, prin compartimentele proprii specializate;

i) analizează lunar stadiul valorificării rezultatelor cercetării, inclusiv activitatea compartimentului de marketing;

j) are atribuții și răspunderi similare unui ordonator de credite pentru sumele alocate institutului național de la bugetul de stat, în condițiile prevăzute de lege;

k) poate delega, în condițiile legii, o parte din atribuțiile sale celorlalte persoane din conducerea institutului național;

l) exercită orice alte atribuții ce îi sunt delegate de consiliul de administrație.

Consiliul științific

Art. 32. — (1) Consiliul științific este format din 7 membri, reprezentând principalele compartimente din cadrul institutului național care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare.

(2) Consiliul științific este alcătuit din cercetători cu realizări deosebite în domeniu, salariați ai institutului național, aleși pe 4 ani prin vot secret de către cadrele cu studii superioare din institutul național.

(3) Din consiliul științific fac parte, de drept, directorul general și directorul științific ai institutului național.

(4) Consiliul științific este condus de președinte sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte, aleși prin vot secret de către membrii consiliului științific.

(5) Consiliul științific se organizează și funcționează în conformitate cu regulamentul propriu, aprobat de consiliul de administrație.

Art. 33. — Atribuțiile principale ale consiliului științific sunt următoarele:

a) participă la elaborarea strategiei de dezvoltare a activității de cercetare-dezvoltare a domeniului și la elaborarea planurilor proprii de cercetare-dezvoltare;

b) analizează, avizează și urmărește realizarea lucrărilor de cercetare științifică;

c) propune spre aprobare consiliului de administrație programul anual de cercetare-dezvoltare și inovare al institutului național;

d) avizează hotărârile consiliului de administrație care implică politica de cercetare a institutului național și a ramurii;

e) propune măsuri pentru perfecționarea profesională și încadrarea personalului de cercetare în grade profesionale;

f) organizează și coordonează desfășurarea manifestărilor cu caracter științific;

g) avizează acțiunile de cooperare, interne și internaționale, cu scop științific, în care este implicat institutul național;

h) avizează acordarea de burse de studii și stagii de perfecționare în țară și străinătate salariaților institutului național.

CAPITOLUL VI

Bugetul de venituri și cheltuieli și execuția acestuia. Relații financiare

Art. 34. — (1) Institutul național întocmește anual buget de venituri și cheltuieli și situații financiare anuale potrivit reglementărilor legale.

(2) Situațiile financiare anuale se aprobă de organul coordonator, în condițiile legii.

Art. 35. — (1) Veniturile și cheltuielile institutului național se stabilesc prin buget pentru fiecare exercițiu financiar.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește pe baza indicatorilor de performanță stabiliți de organul coordonator și se aprobă prin ordin al președintelui organului coordonator, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 36. — Institutul național determină anual volumul de venituri de realizat și de cheltuieli totale de efectuat, corelat cu contractele încheiate pentru activitatea programată.

Art. 37. — (1) Salariile individuale ale personalului se stabilesc prin negociere, conform reglementărilor legale și prevederilor contractului colectiv de muncă, în limita fondului total destinat plății salariilor, prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii.

(2) Salariul de bază al directorului general se stabilește prin ordin al președintelui organului coordonator, potrivit reglementărilor legale.

Art. 38. — (1) Pentru acoperirea cheltuielilor curente, în situația în care în cursul unui an resursele financiare ale institutului național nu sunt suficiente, acesta poate contracta credite bancare în valoare de cel mult 20% din veniturile brute realizate în anul precedent.

(2) Contractarea de credite peste plafonul stabilit se efectuează cu aprobarea organului coordonator, pe baza avizului prealabil al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 39. — (1) Institutul național hotărăște cu privire la investițiile ce urmează a fi realizate, potrivit obiectului său de activitate, finanțarea efectuându-se din surse proprii și din credite bancare, precum și din surse bugetare, prin organul coordonator, potrivit legii.

(2) Organul coordonator va cuprinde în bugetul său de venituri și cheltuieli fondurile necesare realizării unor

investiții, dotări, achiziționării de aparatură, echipamente și instalații pentru institutul național.

(3) Execuția investițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se adjudecă potrivit legii.

Art. 40. — (1) Operațiunile de încasări și plăți ale institutului național se efectuează prin conturi deschise la bănci comerciale și unități de trezorerie cu sediul în România.

(2) Institutul național poate efectua operațiuni de încasări și plăți în lei și în valută prin casieria proprie, cu respectarea nivelului plafonului de casă și a normativelor de disciplină financiar-valutare stabilite prin actele normative legale.

(3) Institutul național poate efectua operațiuni de comerț exterior, aferente obiectului său de activitate, potrivit legii. Operațiunile de încasări și plăți cu străinătatea se vor efectua prin conturi bancare deschise la unitățile bancare specializate cu sediul în România.

Art. 41. — Institutul național își organizează controlul financiar preventiv propriu și auditul financiar, potrivit legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 42. — Litigiile institutului național cu persoane fizice sau persoane juridice, nesoluționate pe cale amiabilă, sunt supuse spre rezolvare instanțelor judecătorești române de drept comun.

Art. 43. — Modificările și completările regulamentului de organizare și funcționare a institutului național se pot face la propunerea consiliului de administrație, cu respectarea actelor normative legale.

Art. 44. — Statutul de institut național se reînnoiește periodic prin reacreditare, care are loc într-un interval de maximum 5 ani, sau la modificarea obiectului de activitate al institutului național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“



5 948368 047914